

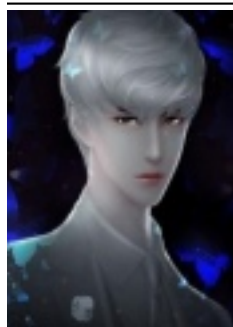
Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân

Contents

Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân	2
1. Chương 1: Bị Nhìn Trúng	2
2. Chương 2: Ta Muốn Ngủ Lại Đây	3
3. Chương 3: Ngủ Chung	4
4. Chương 4: Gặp Lại Kẻ Thù	5
5. Chương 5: Gặp Lại Kẻ Thù(2)	5
6. Chương 6: Ở Chung	6
7. Chương 7: Có Thai	7
8. Chương 8: Có Thai(2)	8
9. Chương 9: Có Biến	9
10. Chương 10: Tâm Sự	10
11. Chương 11: Chuyện Không Thể Nói	10
12. Chương 12: Không Có Sự Lựa Chọn	11
13. Chương 13: Bạn Trai Kiếp Trước	12
14. Chương 14: Quả Báo Không Tệ	13
15. Chương 15: Vô Tình Nghe Thấy	14
16. Chương 16: Bại Lộ	15
17. Chương 17: Trang Trí Ngôi Nhà Nhỏ	16
18. Chương 18: Tiểu Diêm Vương Sinh Trong Hỷ Sự	16
19. Chương 19: Quân Bạch Dật	17
20. Chương 20: Chậm Một Bước	18
21. Chương 21: Lời Hứa Của Diêm Vương Đại Nhân	19
22. Chương 22: Mẫu Thân	20
23. Chương 23: Việc Làm Mới	21
24. Chương 24: Gặp Bạch Vô Thường	21
25. Chương 25: Thư Ký Của Boss	22
26. Chương 26: Mẫu Tử Gặp Nhau	23
27. Chương 27: Con Cá	24
28. Chương 28: Kẻ Phiền Phức	25
29. Chương 29: Boss Xuất Hiện	26
30. Chương 30: Nhiệm Vụ Đầu Tiên	27
31. Chương 31: Bảo Mẫu	27
32. Chương 32: Bảo Mẫu (2)	29
33. Chương 33: Tặng Ca	29
34. Chương 34: Tặng Ca (2)	30
35. Chương 35: Tặng Ca (3)	31
36. Chương 36: Lại Làm Bảo Mẫu Sao?	32
37. Chương 37: Chiến Thần Nam Không	33
38. Chương 38: Papa Thật Đáng Ghét	34
39. Chương 39: Gặp Phụ Huynh	35
40. Chương 40: Gặp Phụ Huynh (2)	36

41. Chương 41: U Minh	36
42. Chương 42: Du Lịch Hạ Giới	37
43. Chương 43: Ninh Thư	38
44. Chương 44: Ghen	39
45. Chương 45: Ghen(2)	40
46. Chương 46: Công Khai Vợ Yêu	41
47. Chương 47: Cầu Hôn	42
48. Chương 48: Chuyện Cũ	43
49. Chương 49: Ốm	44
50. Chương 50: Lời Thật Lòng	45

Ông Xã Là Diêm Vương Đại Nhân

Giới thiệu

Thể loại: Ngôn tình, Huyền Huyền, Nữ Cường
 Lăng U bất hạnh bị khuê mật và bạn trai thông đồng k

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ong-xa-la-diem-vuong-dai-nhan>

1. Chương 1: Bị Nhìn Trúng

” Lăng U, có trách thì trách cô quá tỏa sáng, chiếm lấy mọi ánh nhìn của người khác, chỉ cần cô chết đi, vậy mọi người sẽ nhìn thấy tôi. Đi chết đi.”

“.....”

” Lăng U, nếu em yếu đuối hơn một chút, có lẽ chúng ta đã không đến bước đường này. Đàn ông không thích người phụ nữ của mình quá mạnh mẽ.”

“.....”

Đi đến cầu Nại Hà, Lăng U vẫn không thể quên được câu nói của bạn thân và bạn trai mình. Họ bắt tay hãm hại cô, khiến cô ngã xuống vách núi, cả đời này, Lăng U cô sẽ không tin tưởng vào thứ gọi là tình yêu nữa.

Đến sông Vong Xuyên, từ xa Lăng U đã nhìn thấy Mạnh Bà đang múc canh phát cho những linh hồn đang đợi đi đầu thai, dòng người dài nối đuôi nhau.

” Tôm”

Lăng U quay sang, vừa vặn thấy một con cá màu vàng, béo núc ních đang mở to mắt nhìn cô. Không thể không thừa nhận, cá ở đây thực sự rất béo, nhìn rất muốn ăn. Nghĩ đến lúc chết, bản thân cũng đói bụng, trở thành một con mà đói, cô không nhịn được lẩm bẫm trong miệng.

” Đem đám cá này nướng lên, ngon phải biết.”

” Ai dám ăn cá của bốn vương?” giọng nói trầm trầm vang lên khiến đám quỷ sai sợ hãi vội vàng quỳ xuống.

Đám linh hồn tách ra hai bên, tạo lối đi thẳng đến chỗ cô, Lăng U nhìn người đàn ông điểu trai nhất mà cô từng thấy đi đến trước mặt mình, khe nuốt nước bọt.

” Là người muốn ăn cá của bồn vương?” người đàn ông khí chất bất phàm, khi đứng gần khiến Lăng U cảm thấy vô cùng áp lực. Nghĩ đến tai người này thính như vậy, nói nhỏ mà cũng nghe thấy, Lăng U liền thành thật khai báo.

” Cá béo như vậy, không ăn uổng phí.” dù sao cũng đã chết rồi, không thể chết nữa, Lăng U cô cũng không sợ.

Quân Mạc Phàm nhướn mày, ai đi qua đây cũng đều khen cá đẹp, riêng nữ nhân này lại chỉ nghĩ đến ăn cá, cá này hẳn phải hao tâm tổn phí mới nuôi được trong sông Vong Xuyên, vô cùng trân quý.

Phì~ Lăng U liếc mắt qua, thấy nam nhân mặc đồ đen kỳ dị không nhận được cười nháy mắt nhìn mình thì toát mồ hôi lạnh. Cô chỉ nói sự thật, cũng không thể trách a.

Quân Mạc Phàm nhìn Lăng U từ đầu đến chân, nhìn đến khi cô cảm thấy cả người không thoải mái mới dời mắt sang người áo đen bên cạnh.

” Giữ lại.” nói xong cũng không thèm nhìn lập tức quay người rời đi.

Lăng U còn chưa hiểu chuyện gì đã bị một đám người hầu ấn vào phòng tắm rửa thay đồ. Đến khi ngồi ngậy người trong căn nhà cạnh sông Vong Xuyên, Lăng U mới thức tỉnh, cô đã bị người đàn ông kia nhìn trúng rồi.

2. Chương 2: Ta Muốn Ngủ Lại Đây

Từ khi biết người đàn ông điểu trai kia là Diêm Vương đại nhân, Lăng U không biết nên khóc hay cười. Ngày ngày cô ra bờ sông Vong Xuyên thả cần câu cá, nhưng đám cá này như có linh tính, chúng bơi thành đàn quanh lưỡi câu nhưng tuyệt nhiên không có con nào dính bẫy. Quả nhiên muốn ăn cá ở U Minh thực khó.

Một tuần trôi qua, Lăng U hoàn toàn sống cuộc sống của loài heo, hết ăn rồi ngủ. Cô đến chỗ Mạnh Bà, tỏ ý muốn giúp đỡ, nhưng lại bị từ chối, Mạnh Bà nói thân phận cô đặc biệt, không dám để cô giúp đỡ.

” Tên khốn Diêm Vương đó.....” Lăng U chán nản đá một viên sỏi ra xa thềm rửa một tiếng.

” Người chủ bồn vương ngày càng thuận miệng nhỉ?” Quân Mạc Phàm chấp tay sau lưng thỏ đi từ điện Diêm Vương đến sau lưng Lăng U.

Đám quỷ sai và linh hồn sợ hãi vội vàng quỳ xuống. Lăng U mặc dù bị khí thế của anh gây áp lực nhưng chân vẫn đứng, lưng vẫn thẳng, hoàn toàn không có ý định quỳ chào người đàn ông trước mặt. Có lẽ do ảnh hưởng từ kiếp trước, cô không muốn quỳ trước mặt ai ngoài cha mẹ và ân nhân.

” Ta không dám..... ta về trước.....” Lăng U cúi chào thật nhanh rồi chạy thẳng về căn nhà nhỏ của mình. Đứng lại lâu chút nữa, cô sợ cô sẽ phải quỳ trước anh.

Quân Mạc Phàm dõi theo bóng dáng nhỏ bé khuất dần. Suy nghĩ một chút liền quay qua nhìn Hắc Vô Thường đang cười mỉa khiến hắn lập tức ngậm miệng lại.

” Người nói, có phải nàng ta không sợ bồn vương hay không?” Quân Mạc Phàm chỉ vào một tên quỷ sai hỏi.

” Diêm Vương đại nhân, ngài đáng sợ như vậy, ai cũng phải sợ ngài.” tên quỷ sai nói.

Quân Mạc Phàm nhíu mày, mặt đen hết một mảng, hàn khí từ người tỏa ra khiến mọi người sợ hãi, ngay cả Hắc Vô Thường cũng phải cúi đầu thối lui sang một bên.

” Quay người lại.”

” Dạ.” tên quỷ sai ngoan ngoãn quay người lại.

” Con mắt nào của người thấy nàng ta sợ bồn vương? Cá của bồn vương cũng dám câu để ăn, gặp bồn vương thì không quỳ chào. Con mẹ nó, nàng ta rõ ràng không sợ bồn vương.” Quân Mạc Phàm nhấc chân đá vào lưng tên quý sai khiến hắn ngã ra đất, đám còn lại thấy vậy càng cúi thấp đầu hơn.

Cả ngày hôm đó, Diêm Vương đại nhân chỉ ngồi nghĩ vì sao nữ nhân kia là cô không sợ anh. Tối đến, bước chân mạnh mẽ đi đến căn nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên. Từ ngoài cửa anh đã nghe thấy tiếng chửi rủa của cô. Nữ nhân này, chửi anh thuận miệng đến vậy sao?

” Ngài đến đây làm gì?” Lăng U vừa muốn mở miệng chửi tiếp liền thấy cửa bị mở mạnh, anh đen mặt bước vào.

” Đêm nay, ta muốn ngủ lại đây.”

3. Chương 3: Ngủ Chung

Suốt thời gian dùng bữa tối, Lăng U luôn thấp thỏm không yên. Anh giữ cô lại, đương nhiên là có nhu cầu sinh lý kia nhưng cô không muốn.

” Diêm Vương đại nhân, chỉ có chiếc giường bé tẹo thế này, hay ngài về điện của mình đi?” Lăng U giữ khoảng cách với anh nhỏ giọng nói.

Quân Mạc Phàm liếc chiếc giường bé tẹo kia, khoe miệng khê nhếch lên. Quả thật là bé, chỉ đủ ngủ 3,4 người thôi.

” Nếu bé như vậy, một người ngủ là được.” nói xong liền trực tiếp tháo giày leo lên giường.

” Đại nhân, không phải ngài sẽ ngủ đất sao?” Lăng U vừa muốn mở miệng khen hay, thấy hành động của anh, chữ hay liền nuốt vào trong lòng.

” Người dám để bồn vương ngủ đất? Ngọc thể của bồn vương sao có thể ngủ đất được.” Quân Mạc Phàm nhú mày, gờ tay ném chần với gối xuống đất.

Lăng U hậm hực cúi người nhặt chần gối lên, vừa thềm rửa cho ngài lạnh chết, lúc ngẩng lên đã thấy anh đắp một chiếc chăn khác ấm hơn.

” Nam tử hán đại trượng phu gì mà...” Lăng U thềm rửa. Tên khốn Diêm Vương, đem êm chăn ấm có thì không ngủ, cố tình chạy đến đây dành giường với cô.

Lăng U để chỗ cách thật xa, lấy nửa chăn là đệm, nửa chăn làm chăn để đắp. U Minh này ban ngày bình thường nhưng ban đêm vô cùng lạnh lẽo. Lăng U được anh giữ lại, đương nhiên không giống với những linh hồn kia, có thể cảm nhận được cái lạnh ban đêm của địa ngục.

” Ta chưa hỏi tên người, người tên là gì?” đang nằm, Quân Mạc Phàm bỗng nhớ ra việc quan trọng rằng hình như chưa biết tên cô.

” Lăng U.” cô nhắm mắt, kéo chăn cao hơn một chút.

Im lặng bao trùm căn phòng.....

” Tại sao người không sợ bồn vương?” anh lại đột nhiên lên tiếng.

” Đẹp trai như vậy sao phải sợ.” Lăng U vừa mới đánh cờ với Chu Công đã bị anh kéo về thực tại, cô buồn ngủ tới nỗi không suy nghĩ mà trả lời luôn.

Quân Mạc Phàm nghe vậy quay qua nhìn cô, thấy mắt cô nhắm lại, hơi thở đều đặn thì biết cô lại ngủ mất rồi. Ngẫm một lát, môi mỏng khê nhếch lên, vậy là cô đang khen anh đẹp trai sao? Cho nên mới không sợ? Nhưng đám quý sai nói anh đáng sợ như vậy..... ý là chê anh rất xấu? Nhất định phải chinh đốn lại mắt nhìn của bọn chúng.

” Nói cho người biết, bổn vương là nam tử hán đại trượng phu đấy..... nhưng bổn vương quyết không ngủ đất đâu.” Quân Mạc Phàm rời giường bế cô lên. Sau khi đặt cô ngay ngắn thì tự mình chui vào chăn. Cảm giác này, cũng không tệ.

4. Chương 4: Gặp Lại Kẻ Thù

Sáng hôm sau, Lăng U phát hiện bản thân nằm trên giường thì rất ngạc nhiên. Chắc không phải đêm qua cô mộng du tự mình bò lên giường đấy chứ? Nghĩ ra mọi khả năng, cô chỉ cảm thấy khả năng anh bế cô lên giường là không có nhất.

Có lẽ do đêm qua anh nghĩ lại chỗ cô nên sáng nay vừa ra khỏi cửa đến sông Vong Xuyên như thường lệ, mọi ánh nhìn của mọi người đều tập chung lên người Lăng U khiến cô thấy vô cùng khó chịu.

” Tiểu Lăng U~” giọng nói nữ tính vang lên bên tai khiến Lăng U giật mình suýt ngã xuống sông.

Quay lại cư nhiên là một nam nhân dáng người mảnh khảnh mặc đồ trắng. Vậy là cô đã gặp được Hắc Bạch Vô Thường trong truyền thuyết rồi đấy.

” Tiểu Lăng U, hôm nay câu được nhiều cá không?” Bạch Vô Thường cười thật tươi đi đến ngồi xuống bên cạnh cô vô cùng tự nhiên.

” Vẫn như mọi khi.” Lăng U cũng không cảm thấy xa lạ, trực tiếp trò chuyện như đã quen từ lâu.

” Hắc hắc, chắc được nhiều lắm....” Bạch Vô Thường vừa nói vừa ngó vào cái xô cô để bên cạnh, trong xô hoàn toàn không lấy một con cá.

Bạch Vô Thường ái ngại nhìn cô, Lăng U chỉ biết khóc thầm trong lòng. Đám cá này thành tinh rồi, nào có để cô câu được. Thậm chí nhiều lúc cô có thể cảm thấy chúng đang xem thường mình.

Lăng U hỏi han một chút mới biết được Bạch Vô Thường và Hắc Vô Thường là anh em sinh đôi, vừa sinh ra đã được chọn để làm trợ lý cho Diêm Vương đại nhân. Hắc Vô Thường tính tình trầm ổn hơn, làm việc cũng yên tâm hơn nên luôn đi theo Diêm Vương, còn Bạch Vô Thường tính tình trời sinh trẻ con thừa muối, công việc không chịu làm, lần trước không gặp là do lên Hạ Giới vui chơi.

” Tôi không có tội..... làm ơn tha cho tôi....”

Lăng U thu cần câu cá quay đầu nhìn nơi phát ra tiếng hét, vừa nhìn thấy là ai, mắt to liền sáng lên. Chết rồi nhưng cô vẫn không thể quên được gương mặt kia, cái người cô coi là bạn thân lại hãm hại cô.

Bạch Vô Thường nhìn Lăng U một cái, hần mặc dù vui chơi nhưng chuyện của U Minh vẫn luôn để ý, đương nhiên cũng biết linh hồn kia đã gây tội gì. Chuyện này lại liên quan đến nữ nhân của Diêm Vương, cô ta chắc chắn phải chịu tội.

” Lão Bạch, chúng ta đi xem được không?” Lăng U kéo tay Bạch Vô Thường, cô thấy quỷ sai kéo cô ta vào điện Diêm Vương, chắc chắn là để xét xử.

Bạch Vô Thường nhướn mày, quen nhau chưa lâu nhưng cô đã xưng hô thân mật như vậy, vậy hần cũng chỉ có thể giúp cô vào điện xem kịch thôi. Hơn nữa hần cũng quý cô, nói chuyện với cô cũng hợp hơn so với ông anh trai kia nhiều.

5. Chương 5: Gặp Lại Kẻ Thù(2)

Điện Diêm Vương không phải là nơi ai cũng có thể ra vào, Bạch Vô Thường dắt Lăng U vào trong, tìm một chỗ khuất đứng quan sát.

Lăng U ngó đầu ra xem, thấy Quân Mạc Phàm khí thế uy nghiêm đang ngồi trên ghế cao, bên cạnh là Hắc Vô Thường đang nhìn xung quanh, ánh mắt vừa chạm đến chỗ cô thì dừng lại rồi nhanh chóng rời sang chỗ khác.

” Diêm Vương đại nhân, tôi không có tội.....” Lục Ý quỳ trên mặt đất sợ hãi nói.

” Không có tội? Người chắc chắn?” Quân Mạc Phàm nhướn mày hỏi.

” Tôi không có..... tôi.....” Lục Ý ấp úng, cô ta làm gì cũng chỉ vì bản thân mà thôi, chẳng phải người không vì mình trời tru đất diệt sao?

Quân Mạc Phàm gõ gõ lên mặt bàn, Hắc Vô Thường hiểu ý tiến lên một bước nhìn thẳng vào Lục Ý khiến cô ta run rẩy không thôi.

” Lục Ý, kiếp này làm đại tiểu thư Lục gia, mua chuộc người hãm hiếp em gái giành lấy tài sản, không biết đối nhân xử thế, đánh đập người làm.....quan trọng nhất là âm mưu giết hại Lăng U.” Hắc Vô Thường liệt kê một loạt tội danh của Lục Ý.

Lăng U nghe mà toát mồ hôi hột, cô làm bạn với cô ta lâu như vậy mà không biết được những chuyện xấu xa mà cô ta đã làm. Nếu sớm biết, chắc chắn cô cũng không chết thảm như vậy.

” Nghe rõ rồi chứ? Đưa cô ta đi, cho đầu thai vào đạo súc sinh.” Quân Mạc Phàm vẫy tay, lập tức hai quỷ sai tiến đến kéo Lục Ý ra khỏi điện.

Lục Ý vùng vẫy muốn thoát ra, vừa thấy Lăng U đang đứng cùng Bạch Vô Thường nhìn mình thì bỗng nhiên cười to một tiếng.

” Lăng U, chết rồi mà mày vẫn chiếm lấy ánh hào quang của tao. Người ta vẫn nhớ đến Lăng U Lăng gia đã chết lại không nhìn đến tao Lục Ý Lục gia vẫn sống. Lăng U..... tao hận mày.....”

Lăng U nhìn Lục Ý bị lôi đi, trong lòng bỗng nhiên thấy thoải mái. Cô ta tưởng giết được cô thì mọi người sẽ nhìn thấy cô ta, cuối cùng lại tay không trở về.

Quân Mạc Phàm liếc Lăng U một cái, nhớ đến đêm qua ngủ cùng cô, cảm giác rất được thì khẽ nhếch môi cười. Đám phán quan kia luôn giục anh lấy phu nhân, thực ra thì cô cũng đâu có tệ.

6. Chương 6: Ở Chung

Hôm sau, Lăng U đang đứng cắt hoa thì thấy một đoàn người nối đuôi nhau bê đồ vào trong nhà của mình. Hỏi ra mới biết chúng đều là đồ anh tặng cho cô, Lăng U gật gù, cái này giống với phim cô hay xem, là đồ ban thưởng a, mặc dù chết rồi nhưng cô cũng không ngại nhiều tiền đâu.

Nhưng đến khi vào trong nhà, Lăng U mới biết cô đã nhầm.....

” Đây là đồ nam mà? Lại còn rộng như vậy sao tôi mặc được? Có nhầm lẫn gì không?” Lăng U cầm một chiếc áo lên nhíu mày nói.

” Không có nhầm lẫn gì đâu. Lăng U cô nương, đây là áo của Diêm Vương đại nhân mà.” quỷ sai đặt một chậu hoa xuống cười nói.

Lăng U cứng người thả chiếc áo xuống quay người nhìn xung quanh. Ghế cô hay nằm tắm nắng có thêm một chiếc khác, hoa trong nhà cũng có thêm vài chậu anh thích, tủ quần áo thay cái mới to hơn, bên trong là quần áo của anh và cô, tất cả mọi thứ, dường như là để thêm một người khác vào đây ở.

” Cái kia..... đây là phần thưởng sao?”

” Lăng U cô nương, Diêm Vương đại nhân chuyển đến đây chính là phần thưởng cao nhất a.” tên quỷ sai nói xong lén cười chạy đi.

Lăng U thất thần vài giây rồi chửi bậy một tiếng, điện Diêm Vương to như vậy, nếu muốn ở cùng cô sao không để cô chuyển qua đó? Căn nhà này mặc dù khá rộng nhưng cô vẫn muốn vào điện Diêm Vương ở một lần a.

” Thấy bốn vương không quỳ chào lại còn dám lườm?” Quân Mạc Phàm vừa bước vào cửa đã cảm thấy Lăng U đang lườm mình.

” Diêm Vương đại nhân, điện của ngài hỏng rồi sao?” cô bất mãn chu môi nói.

” Đúng vậy. Không cẩn thận làm thủng một lỗ to trên mái nhà phòng ngủ.” anh thản nhiên nói rồi bước đến chỗ ngồi thân thuộc bắt đầu làm việc.

Lăng U khoé miệng giật giật, nguyên đồ của phòng ngủ anh đều chuyển hết qua đây, thực sự là không cẩn thận vậy sao?

Lần đầu tiên Lăng U thấy được Quân Mạc Phàm làm việc. Bộ dáng nghiêm túc đến mức đẹp trai của anh khác hẳn những lúc nói chuyện với cô. Lăng U ngồi một bên chống cằm si mê ngắm trai đẹp suy nghĩ không biết bao giờ anh mới cho cô đầu thai, lại không phát hiện khoé môi anh khe cong lên nhẹ.

Đêm đó anh rất tự nhiên ngủ chung giường với cô. Thấy cô đã ngủ say, bàn tay không an phận khe vươn qua ôm lấy cô vào lòng. Lăng U động đậy một chút tìm tư thế thoải mái trong lòng anh sau đó lại ngủ say. Quân Mạc Phàm nhìn hành động đáng yêu của cô, tay ôm eo cô siết chặt hơn.

7. Chương 7: Có Thai

Thời gian trôi qua, việc được anh ôm mỗi đêm đã trở thành thói quen của cô. Ngày ngày đám quý sai đều thấy đồ Diêm Vương đại nhân thưởng cho Lăng U chuyển đến ngôi nhà nhỏ mà ghen tị.

Lăng U thả cần câu cá, từ ngày anh chuyển đến ở với cô, mỗi ngày cô lại câu được một con cá ở sông Vong Xuyên này, nhưng chúng như có thỏa thuận, mỗi ngày cô chỉ câu được duy nhất một con, không ít hơn cũng không nhiều hơn.

” Tiểu Lăng U, câu được cá rồi a.” Bạch Vô Thường tiến đến vui vẻ nhắc con cá từ trong xô lên, con cá vùng vẫy vài cái thoát ra được rơi xuống sông.

Không khí bắt đầu trở nên u ám.....

Bạch Vô Thường á ngại cười nhìn cô. Hắn cũng đâu nghĩ con cá kia lại thông minh như vậy, cứ nhiên thoát được khỏi ma chảo của hắn.

” Diêm Vương đại nhân, ta muốn ăn cá sông Vong Xuyên.” Lăng U nhắc chân chạy thẳng vào điện Diêm Vương.

” Duyệt, ăn nhiều một chút.”

“.....” con cá duy nhất của hôm nay bị tên ẻo lả kia thả rồi, cô có ngồi cả ngày cũng không bắt được a. Ăn nhiều em gái anh.

” Diêm Vương đại nhân, ta muốn nuôi đại thần.” Lăng U suy nghĩ một chút lại nũng nịu nói. Kiếp trước xem trên phim ảnh, đại thần ai nấy đều đẹp trai, cô muốn nuôi.

” Duyệt..... nuôi heo. Yên tâm sẽ là heo cái.”

“.....” từ khi nào đại thần lại thành heo cái vậy?

Cả U Minh không ai không biết Diêm Vương đại nhân cưng chiều nhất một nữ nhân là Lăng U cô nương. Ngay cả cá quý cũng nở cho vào bụng cô, tính chiếm hữu cũng rất cao, Hắc Bạch Vô Thường muốn lại gần cô cũng phải xem xét Diêm Vương đại nhân có đồng ý hay không.

Bất quá Lăng U lại rất thích người như vậy!

Ngày Lăng U trao thân mình cho anh, anh nói sẽ cho cô tất cả, cả tình yêu lẫn đứa nhỏ, khiến cô cảm thấy anh là của một mình cô.

” Diêm Vương đại nhân.....” một tên quý sai vội vã chạy từ ngoài vào điện, lại quên mất bên trong đang họp khiến các phán quan tức giận.

” Ai cho phép người vào đây?” Quân Mạc Phàm nhíu mày nói.

” Nhưng.....” tên quý sai sợ hãi nói.

” Có chuyện gì cũng không quan trọng. Cút ra ngoài.”

Tên quý sai vội dập đầu vài cái rồi bước ra ngoài, vừa bước vừa lẩm bẩm ” Nhưng Lăng U cô nương có thai rồi.”

Các phán quan đứng đứng tại đều quay ra nhìn tên quý sai khiến hắn toát mồ hôi hột, hắn đâu nói gì sai chứ, Lăng U cô nương muốn chuyển lời rằng có thai rồi. Đợi đến khi các phán quan quay lại đã thấy trên ghế cao, Diêm Vương đại nhân bốc hơi không biết từ bao giờ, ngay cả Hắc Vô Thường cũng không thấy.

Phải là có chuyện gì cũng không quan trọng bằng Lăng U cô nương mới đúng.

8. Chương 8: Có Thai(2)

Quân Mạc Phàm đến ngôi nhà nhỏ, vừa nhìn thấy Lăng U đang ngồi ăn bánh liền lập tức đi lại ôm chặt lấy cô.

” Đại nhân.....” Lăng U ngạc nhiên nhìn anh, cô biết anh đang họp, cứ nghĩ sẽ phải đến tối anh mới qua, không ngờ lại nhanh như vậy.

” Chẳng phải ta đã nói với nàng rồi sao, gọi ta là Phàm.” Quân Mạc Phàm nhíu mày cốc trán cô, sau đó lại nhẹ nhàng xoa lên bụng còn chưa lớn của cô.

Lăng U chu môi nhìn anh, cô cũng muốn gọi lẩm nhưng lâu nay luôn quen gọi anh là đại nhân, giờ gọi là Phàm, có chút không quen.

Tính ra Lăng U ở U Minh này cũng đã mấy năm, cô biết anh yêu cô, cô cũng rất yêu anh nhưng chưa một lần anh đề cập tới chuyện cho cô một thân phận. Nghĩ đến chuyện này, Lăng U luôn chỉ mỉm cười cho qua, anh sủng ái cô, lại không qua lại với bất kỳ nữ nhân nào ngoài cô, điều đó cũng khiến cô thấy thỏa mãn. Thân phận phu nhân của Diêm Vương, cô cũng không cần.

Từ ngày biết Lăng U cô nương có thai, đám người hầu trong ngôi nhà nhỏ ven sông Vong Xuyên ngày càng đông lên trông thấy. Diêm Vương đại nhân không tiếc phạm quy tắc, sai Hắc Bạch Vô Thường lên Hạ Giới tìm vài bảo mẫu tốt giúp cô. Đám linh hồn đi xếp hàng đầu thai luôn nhìn nhau bàn tán về ngôi nhà nhỏ, thỉnh thoảng lại thấy quý sai bê đồ chạy vào nhà.

” Ta không ăn nữa..... không ăn được nữa.....” Lăng U nhìn đồng canh tẩm bổ cho mình mà muốn nôn một trận. Hôm nay cô đã uống không biết bao nhiêu canh tẩm bổ rồi, bổ chết cô mất.

Đám người hầu đứng một bên không biết làm thế nào, Diêm Vương đại nhân là lần đầu làm cha, dặn dò bọn họ rất kỹ rằng phải tẩm bổ thật tốt cho Lăng U cô nương nhưng nhất định không được làm chuyện gì khiến Lăng U cô nương thấy khó chịu. Nếu bây giờ họ ép Lăng U cô nương uống tiếp, có phải Lăng U cô nương sẽ khó chịu, họ sẽ bị phạt không?

” Ta muốn đi dạo để tiêu bớt.” Lăng U vừa muốn nhắc mông đứng dậy, một đội quân đằng sau đã toát mồ hôi vội vàng đỡ lấy cô, chỉ sợ cô sảy chân ngã.

Từ xa đám quý sai và linh hồn đã thấy một nhóm người đang đi dạo, bọn họ tạo thành một vòng tròn, bên trong có hai người đỡ một người đang mang thai đi từng bước một.

” Quân Mạc Phàm chết tiệt, tưởng mình là bột mì mềm yếu hay sao?” Lăng U lấy chân đá một viên sỏi, bảo mẫu bên cạnh thấy vậy vội đỡ lấy cô.

” Mấy năm nay, nàng chửi ta thành thói quen rồi đấy.” Quân Mạc Phàm từ đằng sau đi đến, đám người liền tách ra, bảo mẫu cũng thối lui một bên, để anh đỡ lấy cô đi dạo.

” Thật ngại quá, thói quen từ khi gặp ngài rồi.”

9. Chương 9: Có Biên

Quân Mạc Phàm nghe vậy khẽ cười một tiếng, đúng là từ khi gặp nhau, cô luôn chửi anh vô cùng thuận miệng. Nếu là người khác đã sớm đi du lịch 18 tầng địa ngục, nhưng đối với cô, anh lại thấy điều đó rất đáng yêu.

” Nàng thật sự rất hư.” Quân Mạc Phàm ôm lấy Lăng U, tay nhẹ nhàng xoa lên bụng của cô. Anh có thể cảm giác được sinh mệnh đang lớn dần trong bụng cô.

Lăng U dụi dụi trong lòng anh vài cái rồi đẩy anh ra. Cái kia..... cô muốn khiêu nại một chút.

” Ta không muốn uống canh tẩm bổ. Không thì một ngày một bát có được không?” Lăng U giơ một ngón tay lên nhìn anh, một ngày phải uống mấy bát lận khiến cô thực không chịu được.

” Phải tẩm bổ.” Quân Mạc Phàm trực tiếp từ chối. Đứa bé này là con của hai người, tương lai sẽ kế vị anh, tuyệt đối phải khỏe mạnh.

Lăng U lập tức xụ mặt, tẩm bổ em gái anh. Từ khi mang thai, khẩu vị của cô đặc biệt lợi hại, hôm qua thích ăn ngọt, nay lại thích ăn chua, mai thì ăn cay, thực sự không biết bé con trong bụng là trai hay gái. Điều khiến Lăng U thấy thoải mái nhất là cô không bị ghen như người khác.

” Không muốn. Còn tẩm bổ nữa ta sẽ nôn hết ra mất.”

Quân Mạc Phàm nhìn cô xụ mặt không nhịn được hôn nhẹ lên má cô một cái khiến đám người hầu đồ mặt cúi đầu thật thấp. Diêm Vương đại nhân lạnh lùng phúc hắc của bọn họ sao lại tha hoá như vậy chứ? Hình tượng chẳng còn nữa rồi.

Bạch Vô Thường bên cạnh cười trộm một tiếng, tiểu Lăng U vừa có thai, bao nhiêu việc nặng nhọc đều giao cho Hắc Vô Thường đi làm, riêng hắn lại ung dung thoải mái nhận công việc giúp cô vui vẻ.

” Một ngày một bát.” Quân Mạc Phàm khẽ lắc đầu nói. Không biết từ khi nào anh lại phải cam chịu nghe lời của một nữ nhân, chắc chỉ có mình cô thôi.

Lăng U hớn hờ, không quản có người đang nhìn vui vẻ kiễng chân ôm lấy cô anh hôn nhanh lên môi anh một cái. Đám người hầu lại cúi đầu thấp hơn chút nữa, Lăng U cô nương còn mất hình tượng hơn a, cư nhiên dám thượng Diêm Vương đại nhân.

Lúc anh định giữ lấy cô hôn cái nữa, Hắc Vô Thường mặt đen hơn than vôi vàng đi đến, vừa nhìn thấy hai người sắc mặt lại càng khó coi hơn.

” Diêm Vương đại nhân.....” Hắc Vô Thường khẽ liếc qua cô rồi nhìn anh.

Quân Mạc Phàm hiểu ý, dặn dò cô một chút rồi mang theo người rời đi. Vừa vào điện Diêm Vương, Hắc Vô Thường đã đưa văn kiện cho anh xem.

” Đại nhân, xảy ra chuyện lớn rồi.”

10. Chương 10: Tâm Sự

Quân Mạc Phàm nhận lấy mở ra xem, thoáng cái mặt đã tối sầm lại. Thiên giới thế nhưng lại muốn nhúng tay vào hôn sự của anh.

Hắc Vô Thường đứng một bên khẽ lau đi mồ hôi lạnh trên trán, vắn kiện vừa gửi tới, hẳn đã biết là sẽ có điều không hay. Trước nay Thiên giới không bao giờ quản chuyện của U Minh, nay lại muốn đứng ra ép Diêm Vương thú phi, thật sự là rất lạ.

” Không được nói cho Lăng U biết.” Quân Mạc Phàm bỏ lại một câu rồi rời đi. Hắc Vô Thường nhìn theo chỉ khẽ thở hắt ra một tiếng.

Lăng U đối với việc anh vội vàng rời đi cũng không để ý, Diêm Vương vốn nhiều việc, anh không tiếc thời gian đến thăm cô cũng đã khiến cô rất vui rồi. Trở lại ngôi nhà nhỏ, mấy ngày nay Hắc Vô Thường bận bịu công việc lại thường đến thăm cô khiến cô thấy lạ, chắc không phải xảy ra chuyện gì đi?

” Tiểu Lăng U, cô đừng có nhìn ta như vậy.” Hắc Vô Thường vừa nhấp ly trà, liếc mắt thấy Lăng U nhìn mình không chớp mắt liền nói.

” Có phải U Minh xảy ra chuyện gì rồi không?”

” Phụttttt..... khụ khụ khụ.....” nước trà vừa vào miệng đã bị phun ra, Hắc Vô Thường vừa ho sù sụ vừa trợn mắt nhìn cô.

Lăng U ghét bỏ né qua một bên, nếu không phải cô tránh kịp, vậy toàn bộ nước trà đều bắn thẳng vào mặt cô rồi. Đưa tay vỗ nhẹ lưng Hắc Vô Thường, cô khẽ nhíu mày nói.

” Đừng kích động. Nếu không phải sao người rảnh quá vậy?”

” Ta..... ta là quan tâm tiểu Diêm Vương trong bụng cô có được không? Ta bỗng nhớ ra còn có việc, đi trước đây.” không đợi Lăng U tiếp lời, Hắc Vô Thường đã nhanh chóng nhắc mông khỏi ghế rời đi. Chỉ cần ở lại chút xíu nữa, hẳn sợ hẳn sẽ nói ra hết cho cô nghe.

Lăng U hí mắt nhìn theo, Hắc Vô Thường là loại tính cách gì cô biết, hẳn thật sự là vì đứa bé mà quan tâm cô đến như vậy sao?

Suy nghĩ nửa ngày không ra, Lăng U liền đầu hàng. Ưu điểm lớn nhất của cô chính là việc gì nghĩ lâu mà chưa thông, cô không ngần ngại vứt nó sang một bên để nghĩ sang việc khác, ví dụ như tối nay anh nói sẽ đến chỗ cô.

Từ ngày có thai, Quân Mạc Phàm đã lên kế hoạch tầm bố cũng như những thứ phải kiêng kỵ. 3 tháng đầu anh hầu như không ngủ cùng cô vì sợ sẽ làm hại bé con, mấy tháng sau mới dám thỉnh thoảng ngủ lại. Lăng U đã mang thai được 10 tháng nhưng bụng cô lại chỉ như mới 6 tháng, quả nhiên con của Diêm Vương luôn khác người thường.

” Lăng U.....” Quân Mạc Phàm từ phía sau ôm lấy cô.

11. Chương 11: Chuyện Không Thể Nói

Lăng U được anh ôm cũng quay người lại vùi đầu vào ngực anh. Hương thơm nhẹ nhàng trên người anh khiến cô thấy an toàn và yên tâm. Anh nói mùi hương này từ một cây hoa sen trong hồ gần điện Diêm Vương, hoa này chỉ nở vào bên đêm nên anh lấy làm túi thơm đeo bên người.

” Đại nhân, ngài ăn gì chưa? Dạ này nhìn ngài xanh xao lắm đấy.” Lăng U đưa tay vuốt nhẹ má anh, cảm thấy má của anh hơi hóp lại liền nhíu mày nói.

” Ta bồi nàg ăn.” Quân Mạc Phàm bắt lấy tay cô kéo cô vào phòng ăn.

Nhìn người trước mặt mình ăn, Quân Mạc Phàm bỗng nhiên thấy đau đầu. Lăng U chỉ là một người bình thường, anh biết, nhưng lại không muốn buông tay cô. Người mà Thiên giới chỉ hôn cho anh lại là con gái cưng của Thiên hậu, anh lại không thể từ chối vì họ nói nếu không sẽ mang cô rời xa anh.

U Minh luôn thấp hơn Thiên giới một bậc, bình thường không quản chuyện ở đây. Nhưng cố tình công chúa Ninh Thư sau lần xuống U Minh vui chơi lại nhìn trúng anh, biết anh yêu thương một nữ nhân là cô, chạy đi tìm Thiên hậu đòi lấy anh bằng được.

” Lăng U.....” Quân Mạc Phàm nhìn cô, trái tim lại hung hăng loạn nhịp.

” Sao vậy? Đồ ăn không ngon sao?” Lăng U cũng để ý đến anh, thấy anh không ăn liền hỏi.

” Nàng ăn ngon là được.”

Lăng U thấy anh tâm sự đầy mình, cô bên anh cũng lâu, đương nhiên biết anh có chuyện khó chịu trong lòng. Nhưng mỗi lần cô cố gắng hỏi, anh luôn chuyển hướng chủ đề, cuối cùng vẫn là không nói gì.

” U Minh xảy ra chuyện gì sao?” Lăng U đi đến ôm chặt lấy anh. Thấy anh như vậy cô cũng rất khó chịu.

” Ta..... không có gì, chỉ là dạo này công việc quá nhiều mà thôi.” chữ đến miệng nhưng lại không thể nói ra, anh lắc đầu ôm cô đi đến bên giường.

Nửa đêm.....

Quân Mạc Phàm ôm lấy Lăng U ngủ. Nhìn người trong lòng nhỏ nhắn hơi thở đều đều, hẳn là đã ngủ say thì khẽ hôn nhẹ lên môi cô. Tay di chuyển đến bụng đã hơi lớn của cô, thấy tay bị bé con trong bụng đập nhẹ vài cái thì môi mỏng nhếch lên. Xem ra bé con này cũng biết anh là cha của nó.

” Đứa nhỏ.....” nghĩ đến chuyện đứa bé đã trong bụng cô 10 tháng nhưng vẫn chưa thấy động tĩnh gì, anh lại nhíu mày. Ban đêm cô vì mang thai mà hay bị chuột rút, khiến anh lo lắng không thôi.

” Đứa nhỏ, nếu con còn không mau đi ra, xem cha dạy dỗ con như thế nào.” anh chọc chọc nhẹ bụng cô, mặc dù nói nhỏ nhưng khẩu khí lại bức người.

12. Chương 12: Không Có Sự Lựa Chọn

” Lăng U cô nương, Diêm Vương đại nhân nói ta đến may đồ mới cho ngài.” thợ may cúi chào Lăng U một cái rồi lập tức bắt tay vào việc.

Bụng của Lăng U ngày càng to, đồ cũ đều đã mặc không vừa, bé con trong bụng cô đã 1 năm nhưng vẫn chưa chịu ra khiến Lăng U không khỏi sốt ruột.

” Sẽ không phải ngủ luôn trong đấy chứ?”

” Cô nghĩ cô đang mang thai con của ai?” Bạch Vô Thường khinh bỉ nhìn Lăng U, nếu đứa bé này giống những đứa trẻ khác vậy nó đã không phải con của Diêm Vương rồi.

” Ta nói cho cô biết, hồi trước Diêm Vương đại nhân cũng ở trong bụng mẹ rất lâu, kết quả vừa ra đời mặt liền y chang một ông già, suốt ngày cau có.” Bạch Vô Thường nhớ lúc hấn lần đầu gặp anh mới sinh, thấy mặt anh nhắn nhó còn hơn cả khí, cả người lại đen đỏ, rõ ràng không có liên hệ với Diêm Vương đẹp trai bây giờ.

“.....” Lăng U thở dài một tiếng xoa nhẹ bụng của mình, thấy tay bị bé con đập mấy cái liền hí mắt lại cười.

Không hiểu sao càng ngày bé con trong bụng cô càng nghịch ngợm, khiến cô nửa đêm bị đập đau đến tỉnh cả ngủ. Dạo này anh lại không hay đến chỗ cô, không có anh ôm nửa đêm tỉnh lại liền không ngủ được nữa.

Lăng U vác bụng bầu đi đến sông Vong Xuyên, lâu rồi cô chưa có thả cần câu cá, chỉ cần ngồi nhiều một chút là chân tay cô liền ê ẩm không thôi.

” Bọn họ làm gì vậy?” Lăng U đưa mắt nhìn đám quý sai chốc chốc lại bê đồ vào điện Diêm Vương, mà những món đồ kia đều được trùm vải đỏ.

” Sắp tới có người của Thiên giới đến chơi, chắc là chuẩn bị để tiếp đãi.” Bạch Vô Thường thản nhiên nói, nhìn điệu bộ hồ hững kia rõ ràng là Hắc Vô Thường vẫn chưa nói gì cho hắn biết.

Lăng U hai mắt sáng lên, từ khi xuống đây, cô chưa từng thấy người của Thiên giới, nghe nói họ đều là mỹ nam mỹ nữ, thật sự muốn được tận mắt nhìn thấy một lần. Lăng U hạ quyết tâm, hôm đấy nhất định phải năn nỉ anh cho đi xem mới được.

- Thiên Giới -

” Quân Mạc Phàm, người nói vậy là không muốn thú con gái ta?” Thiên hậu một thân phú quý khẽ lay động, rõ ràng là đang rất giận dữ.

Trên Thiên giới không ai không biết công chúa Ninh Thư là bảo bối của Thiên hậu, nàng được Thiên hậu sủng thành kiêu, muốn gì được đó. Chỉ một lần tham quan U Minh liền đem trái tim trao cho Diêm Vương đại nhân, không phải anh không cưới.

Thiên hậu lại rất ưng Quân Mạc Phàm, nếu so sánh thì ngay cả thái tử Thiên giới cũng chưa chắc bằng được anh, nên con gái vừa nói ra tâm sự, lập tức gật đầu đồng ý.

” Thiên hậu, ta không có ý đó.” Quân Mạc Phàm nhú mày nói.

” Không có ý đó? Vậy tại sao người lại không chịu thú con gái ta? Lại đi bảo vệ một phàm nhân dơ bẩn đấy?”

” Nàng là người ta yêu!”

” Hồn xược, người rõ ràng biết quy tắc phàm nhân và thần tiên không thể ở bên nhau. Quân Mạc Phàm, ta nói cho người biết, nếu người thú con gái ta làm phu nhân, ta có thể nhắm mắt cho qua quy tắc, còn không..... ta sẽ mang nàng ta mãi mãi rời xa người.” Thiên hậu tức giận đập bàn một cái rồi quay người rời đi.

Quân Mạc Phàm đứng im một chỗ không nhúc nhích, lúc này tử khí bao quanh anh khiến đám thiên binh ngã gục.

13. Chương 13: Bạn Trai Kiếp Trước

” Lão Bạch, dạo này U Minh bận lắm sao?” Lăng U dạo bờ sông Vong Xuyên không quay đầu hỏi Bạch Vô Thường.

” Người của Thiên giới sắp tới, Diêm Vương đại nhân thân là người đứng đầu, bận chút cũng là đương nhiên.” Bạch Vô Thường vỗ vai cô an ủi một chút.

Lăng U khẽ quay đầu nhìn điện Diêm Vương phía xa, dạo này anh không đến chỗ cô nữa khiến cô có chút hụt hẫng. Nhưng thấy Bạch Vô Thường nói vậy, Lăng U chỉ có thể đè nén cảm giác khó chịu trong lòng mà dạo một vòng U Minh.

Bạch Vô Thường đi chậm một bước nhìn bóng lưng Lăng U được người hầu đỡ đi, không hiểu sao hắn thấy sự cô đơn lẻ loi trong cô. Hắc Vô Thường cũng đột nhiên bận đến kỳ lạ, hắn có hỏi lại vội vàng chuyển chủ đề khiến nghi ngờ trong lòng lại cao hơn.

Lăng U đi đến cầu Nại Hà, xa xa có thể nhìn thấy một rừng Mạn Châu Sa Hoa đỏ chói. Hoa Bỉ Ngạn, có hoa không có lá, có lá không có hoa, hoa và lá không bao giờ gặp nhau, đời đời bỏ lỡ nhau. Kiếp trước cô rất ghét loài hoa này, vì nó tượng trưng cho sự chia lìa, giờ lại thấy Bỉ Ngạn thật sự rất đẹp.

Lăng U thở dài một tiếng định cất bước quay lại, bỗng nhiên một tên quỷ sai dẫn theo một linh hồn đi tới. Quỷ sai thấy Lăng U vội vàng ẩn linh hồn kia cùng quỷ xuống, Diêm Vương đại nhân nói thấy Lăng U như thể thấy anh, vô cùng tôn quý.

” Lăng U?” giọng nói có phần kích động vang lên.

Đưa mắt nhìn xuống dưới, đôi mắt to tròn của Lăng U liền híp lại. Linh hồn đang quỷ kia cư nhiên là bạn trai giả tạo kiếp trước của cô. Xem ra là vừa bị bắt xuống đây.

” Phí Thành? Cuối cùng anh cũng chết.” giọng nói hờ hững của Lăng U vang lên.

” Lăng U, thật sự là em. Em chưa đầu thai là muốn đợi anh sao?” Phí Thành không để ý đến thái độ của Lăng U, chỉ biết kích động đứng dậy nhào đến chỗ cô.

” Hồn xược, tiểu Lăng U là người người có thể chạm vào sao?” Bạch Vô Thường vừa nhắc tay một cái, Phí Thành lập tức bay ngã ra đằng sau.

Lăng U nhếch môi cười nhạt một tiếng. Đợi? Kiếp trước cô đợi hắn không biết bao nhiêu năm, đợi hắn học hành hoàn chỉnh, đợi hắn làm việc thăng quan tiến chức, đợi hắn có đủ thực lực đến Lăng gia cầu hôn cô. Đến khi hắn có tất thấy mọi thứ, hắn lại hãm hại cô. Tuổi xuân kiếp trước của cô, đều vì hắn mà hao phí.

” Đợi anh? Tôi đúng là đang đợi anh để có thể tận mắt nhìn thấy..... anh bị quả báo.”

14. Chương 14: Quả Báo Không Tệ

” Lăng U..... em.....” Phí Thành ghen hòng nhìn cô. Anh ta biết kiếp trước giúp Lục Ý hãm hại cô là anh ta sai, nhưng lúc đó cũng vì cô và gia đình cô quá mạnh mẽ, mà tiểu tam bên cạnh anh ta lại yếu ớt vô cùng hợp khẩu vị.

Bạch Vô Thường khinh khỉnh nhìn Phí Thành, ra hiệu cho quỷ sai lôi anh ta đi thẳng đến điện Diêm Vương, bản thân lại cùng Lăng U đi theo sau hóng kịch.

Lâu rồi Lăng U không đến điện Diêm Vương, vừa bước chân vào, cô đã bị một màu đỏ chói đập vào mắt. Từ khi nào anh lại trang trí thêm đồ màu đỏ vậy?

” Đến rồi? Vậy bắt đầu đi.” Quân Mạc Phàm dời tầm mắt đến bên người Lăng U, trong mắt thoát tia đau khổ. Mấy tháng rồi, anh vẫn không dám đến gặp cô, có trời mới biết anh nhớ cô đến thế nào.

Hắc Vô Thường thấy vậy chỉ khẽ thở dài một tiếng, bước lên một bước nhìn thẳng vào Phí Thành.

” Phí Thành, kiếp này làm thiếu gia Phí gia, tâm địa xấu xa, cưỡng bức nữ nhân, giết người để bịt tai tiếng,..... hãm hại Lăng U.”

” Đưa hắn đến tầng địa ngục thứ 6 cho hắn ném thử Đồng Trụ một chút, bảy bảy bốn chín ngày cho hắn đầu thai vào một nhà dân nghèo, sinh ra dị tật, cả đời bất lực sống trong bệnh tật.”

” Không..... Diêm Vương đại nhân, xin tha mạng, tôi không muốn.....” Phí Thành nghe xong lập tức vừa dập đầu vừa gào lên. Anh ta không muốn, không muốn.

Quân Mạc Phàm nhíu mày khó chịu, anh muốn hắn phải chịu mọi đau khổ vì kiếp trước đã hãm hại Lăng U. Thấy Phí Thành vẫn gào thét liền vẫy tay để quỷ sai lôi ra ngoài.

Lăng U gật gù, cảm thấy quả báo này cũng không tệ. Vừa định nhắc chân chạy đến chỗ anh, cô đã thấy anh nhanh chóng lướt qua mình đi thẳng ra ngoài. Lăng U chỉ biết đứng im đó ngậy ngốc nhìn theo. Ngay cả lúc đi qua, anh cũng không nhìn lấy cô một cái.

” Còn bao nhiêu thời gian?” đêm xuống, Quân Mạc Phàm gác bút ngừng đầu hỏi người bên cạnh.

” Chỉ còn 2 tháng, đến lúc đó sợ là sẽ không giấu được nữa.” Hắc Vô Thường nhận lấy tập giấy anh đã xem xét xong cất đi.

2 tháng nữa, anh sẽ phải thú Ninh Thư làm phu nhân, chỉ sợ đến lúc đó, bị cô phát hiện ra, anh cả đời không dám đối mặt với cô nữa.

” Muộn rồi ngài định đi đâu?” Hắc Vô Thường thấy anh bước nhanh ra ngoài liền vội hỏi.

” Muộn vậy chắc nàng ấy ngủ rồi. Ta đi xem nàng ấy.”

15. Chương 15: Vô Tình Nghe Thấy

” Lăng U, xin lỗi nàng!”

“.....”

” Lăng U, nàng sẽ tha thứ cho ta chứ?”

“.....”

” Lăng U.....”

Trong mơ Lăng U không ngừng nghe thấy lời xin lỗi bên tai nhưng cô lại không thể nào tỉnh được, nghe được những lời xin lỗi đó, trái tim Lăng U như thắt lại đau đến khó chịu.

Mở mắt nhìn trần nhà quen thuộc, Lăng U để người hầu đỡ mình làm vệ sinh cá nhân, đưa tay chạm nhẹ lên môi, cô quay ra hỏi người hầu thân cận.

” Hôm qua có ai đến đây không?”

” Lăng U cô nương, không có.” người hầu nghi hoặc lắc đầu. Cô ta canh chừng ngoài cửa cả đêm, ngay một tiếng động cũng không thấy.

” Vậy sao.” Lăng U khẽ thở dài một tiếng, đêm qua cô mơ thấy bản thân bị một ai đó hôn, sáng nay thức giật, môi cứ nhiên hơi đau. Chẳng lẽ thật sự là mơ, cô là tự cắn môi mình?

” Vậy..... hôm nay Diêm Vương đại nhân có đến không?”

” Lăng U cô nương, không có.”

Lăng U nghe xong chỉ khẽ cười nhạt một tiếng, có khi nào anh quên mất cô rồi không? Quên mất ngôi nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên đang có người ngày ngày nhớ mong anh.

Bỏ qua chuyện buồn sang một bên, Lăng U ăn mặc thật nhanh chuẩn bị đến sông Vong Xuyên thả cần câu cá. Mặc dù không ăn được nhiều nhưng Lăng U vẫn có thể một ít cá, cô nghe nói ăn một số loại cá có thể giúp bé thông minh hơn. Cả U Minh này chỉ có sông Vong Xuyên là có cá ngon, Lăng U không ngại vất bụng bầu đi câu.

Bạch Vô Thường luôn tự giác đi chơi cùng Lăng U, Diêm Vương đại nhân dặn dò hắn rất cẩn thận nhất định phải làm cô vui vẻ, cũng may Lăng U không khó tính như các bà bầu khác, khiến cô vui vẻ rất dễ, tỷ dụ như lúc này, một vài người của Thiên giới đã có mặt tại U Minh.

” Lão Bạch, kia là tiên nữ đúng không?” Lăng U kích động kéo ống tay áo của Bạch Vô Thường, hai mắt sáng lên nhìn về phía trước.

” Đâu?..... Đúng là người Thiên giới thật.” Bạch Vô Thường nhìn theo ánh mắt của Lăng U, thấy vài tiên nữ ăn mặc thướt tha thì nhíu mày nói.

” Đi, chúng ta ra xem đi.” Lăng U không đợi Bạch Vô Thường tiếp lời, chân nhỏ đã lập tức bước qua đó.

Lần đầu cô thấy tiên nữ thật sự, phim ảnh đúng là quá giả tạo, tiên nữ thật đẹp hơn biết bao nhiêu lần, đáng người kia, vẻ đẹp kia nếu sống ở Hạ giới nhất định khiến đám đàn ông nguyện chết.

Lăng U đi đến sau tảng đá, cô biết cô không xứng tiếp xúc với họ nên chỉ dám nấp một bên nhìn trộm, không ngờ lại nghe được điều không nên nghe.

Bạch Vô Thường chỉ đi chậm hơn cô có một chút, khi đến sau lưng cô, lại thấy đôi mắt to của cô đang long lanh nước mắt. Rốt cuộc cô đã nghe thấy những gì?

16. Chương 16: Bại Lộ

” Ta thật không hiểu, công chúa của chúng ta vừa xinh đẹp lại mạnh mẽ như vậy, tại sao Diêm Vương đại nhân lại đi thích một phàm nhân yếu ớt kia?”

” Ai biết được khẩu vị của ngài ấy. Ít nhất ngài ấy cũng đã đồng ý thú công chúa điện hạ.”

” Ta nghe nói phàm nhân kia đang mang thai con của ngài ấy nên mới được giữ lại. Đợi công chúa điện hạ của chúng ta về làm nữ chủ nhân của U Minh này, không phải nàng ta sẽ phải cuốn gói đi sao?”

“.....”

Lăng U thất thần nhốt bản thân trong phòng mấy ngày không chịu đi ra, cô chỉ để đám người hầu bê đồ ăn vào rồi đuổi họ ra ngoài. Hôm đó nghe được những lời bàn tán từ đám tiên nữ kia, Lăng U cảm thấy tim mình như bị ngàn cây kim đâm phải. Anh từng nói sẽ không thú bất cứ ai, giờ lại chấp nhận lấy một nữ nhân khác.

Từng giọt nước mắt trong suốt rơi trên gò má xinh đẹp của cô. Thời gian và sự sủng ái của anh khiến Lăng U quên mất bản thân chỉ là một phàm nhân không xứng với anh. Người ta là công chúa của Thiên giới, cô lấy gì tranh giành anh với người ta?

Biết khóc sẽ không tốt cho bé con nhưng Lăng U vẫn không kiềm được nước mắt, chỉ cần nghĩ đến cảnh anh cùng nữ nhân khác âu yếm trước mặt cô, trái tim lại hung hăng thất lại đầy đau đớn.

Bạch Vô Thường biết chuyện cũng cảm thấy giận thay cho Lăng U. Những ngày gần cô khiến hẳn cảm thấy yêu mến cô hơn cả ông anh trai sinh đôi kia. Nghĩ đến việc Hắc Vô Thường biết chuyện nhưng lại giấu hẳn khiến Bạch Vô Thường hận không thể đâm anh trai mình một cái.

” Tiểu Lăng U.....” Bạch Vô Thường luôn túc trực bên ngoài cửa của Lăng U mỗi ngày, vừa thấy cô mở cửa bước ra đã vội vàng chạy đến.

” Chúng ta đi dạo rùng Mạn Châu Sa Hoa đi.” Lăng U để người hầu đỡ mình chậm chạp đi ra.

Sau mấy ngày u sầu trong phòng, Lăng U rốt cuộc đã nghĩ thông suốt, cô biết vị trí của bản thân ở đâu, cũng không dám trèo cao.

Bạch Vô Thường thương xót nhìn Lăng U. Rùng Mạn Châu Sa Hoa là nơi xa nhất điện Diêm Vương. Trước kia Lăng U luôn đi dạo ở bờ sông Vong Xuyên vì cô không thể đi được xa, mà chỗ đó lại gần điện Diêm Vương.

” Sắp đến mùa rụng hoa rồi.” Lăng U vuốt một cánh hoa khẽ nói. Sau mùa rụng hoa, lá sẽ mọc ra, chỉ tiếc hoa và lá mãi mãi không thể cùng nhau tồn tại.

” Hơn 1 tháng nữa thôi là hoa rụng hết rồi, lúc đó chỉ còn mỗi lá.” Bạch Vô Thường nhìn Lăng U như vậy, tâm lại bất mãn hơn với Diêm Vương đại nhân và Hắc Vô Thường. Từ hôm Hắc Vô Thường mang văn kiện gì đó đến gặp Diêm Vương, sau hôm đó liền không thấy đến tìm Lăng U nữa.

” Lão Bạch, có thể giúp ta không? Sắp xếp một nhà cho ta đầu thai chuyển kiếp.”

17. Chương 17: Trang Trí Ngôi Nhà Nhỏ

Thời gian sau đó, Lăng U chỉ đến rừng Mạn Châu Sa Hoa ngắm nốt những bông hoa còn lại, sông Vong Xuyên bỗng trở nên bị quên lãng, đám quỷ sai và linh hồn cũng không còn thấy bóng dáng một nữ nhân bụng bầu dạo ở đây nữa.

Đêm xuống, Lăng U chỉ ngây ngốc ngồi ngoài cửa một canh giờ, cô là đang chờ đợi ai đây? Chờ anh sẽ xuất hiện nói rằng tất cả chỉ là giả sao? Bên kia điện Diêm Vương, màu đỏ ngày một nhiều lên, tiếng ồn cũng lan sang cả ngôi nhà nhỏ này, nhưng vẫn chẳng thấy anh đến đây.

Bạch Vô Thường đứng sau cánh cửa nhìn Lăng U như vậy, tâm lại thấy khó chịu. Nhớ đến câu nói của cô ở rừng Mạn Châu Sa Hoa, hẳn suy nghĩ một chút rồi quay người rời đi.

”Ngôi nhà nhỏ này có cần trang trí luôn không?” bỗng nhiên một đám tiên nữ cầm vải đỏ đi đến trước cửa nhà của Lăng U nói.

”Công chúa điện hạ nói muốn toàn U Minh phải bao trùm một màu hỷ sự.” một tiên nữ khác nhìn thấy Lăng U đang đi từ trong nhà ra liền nói.

Lăng U vừa bước ra khỏi cửa đã nghe thấy vậy, bước chân không tự chủ muốn lùi lại. Không ngờ ngay cả ngôi nhà nhỏ này họ cũng muốn trang trí vải đỏ. Đám tiên nữ nhìn thấy biểu cảm hoảng hốt của Lăng U liền cười nhạt trong lòng, chỉ là một phạm nhân, cũng muốn tranh giành phò mã với công chúa cao quý của họ.

”Có thể đừng trang trí nơi này không?” Lăng U thấy họ định tiến tới liền nhắc chân ngăn cản.

”Ai đây? Ra là phạm nhân được nhặt về của phò mã gia mà mọi người đồn đại. Tại sao ta không được trang trí nơi này? Ngày mai là lễ cưới diễn ra, ta chỉ phụng mệnh công chúa điện hạ mà thôi. Các người còn đứng đó nhìn làm gì, mau trang trí cho ta.”

”Không được.....” Lăng U tiến đến muốn ngăn cản lại bị đám tiên nữ đẩy ra, cô loạng choạng muốn ngã, đám người hầu thấy vậy tim như muốn rút ra ngoài, đến khi Lăng U được người đằng sau đỡ được, bọn họ vẫn chưa hoàn hồn.

Bạch Vô Thường đỡ lấy Lăng U không để cô bị ngã, nhìn đến đám tiên nữ đã đẩy cô đang sợ hãi nhìn mình thì cười nhạt một tiếng. Bọn họ là muốn nhân lúc này đẩy ngã Lăng U đến lúc sảy ra chuyện gì, cũng chỉ có thể trách cô kháng lệnh Thiên giới, Diêm Vương đại nhân cũng không nói được gì.

Tiên nữ to tiếng kia vừa nhìn thấy Bạch Vô Thường xuất hiện liền lùi ra sau vài bước. Hắc Bạch Vô Thường là trợ lý thân cận của Diêm Vương, bọn họ chỉ là tiểu tiên nữ nhỏ bé, vẫn là thấp hơn rất nhiều.

”Ở đây không cần trang trí.”

”Nhưng.....”

”Cút.”

Nhìn đám tiên nữ vội vàng chạy đi, Lăng U là lần đầu tiên thấy Bạch Vô Thường như vậy. Trước đây hẳn như một đứa trẻ không chịu lớn, giờ lại tỏa ra tử khí của U Minh thật đáng sợ.

”Tiểu Lăng U, ta sẽ giúp cô.”

18. Chương 18: Tiểu Diêm Vương Sinh Trong Hỷ Sự

Cả U Minh giờ bao trùm một màu đỏ của hỷ sự, chỉ có ngôi nhà nhỏ của Lăng U là vẫn như vậy. Lăng U đứng ngoài sân ngắm người nhìn xô cá sông Vong Xuyên, nhớ đến ngày đầu gặp anh, cũng tại sông Vong Xuyên này.

Đã rất lâu rồi Quân Mạc Phạm không đến căn nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên, lúc này anh cũng đang thẫn thờ nhìn người con gái anh yêu thương qua một chiếc gương. Anh rất nhớ cô nhưng lại không dám đến gặp

cô, anh sợ phải nhìn thấy nước mắt của cô, trái tim anh cũng rất khó chịu và đau đớn nhưng vẫn chẳng thể làm gì.

Hôm nay là ngày trọng đại của cả U Minh lẫn Thiên giới, chưa bao giờ U Minh lại náo nhiệt như bây giờ, đám linh hồn thi nhau ngắm thần tiên, họ nghe nói công chúa Thiên giới kia rất xinh đẹp.

” Đại nhân..... đến giờ rồi.” Hắc Vô Thường chậm chạp nhắc nhở, hắc cũng không muốn hỷ sự này diễn ra.

” Đi thôi.” Quân Mạc Phàm khẽ thở dài một tiếng, đưa tay úp mặt gương xuống, hình ảnh trong gương liền biến đổi nhưng cả hai lại không để ý.

Quân Mạc Phàm một thân hỷ phục màu đỏ, bình thường anh mặc đồ đen đã rất bá khí, khi mặc đồ đỏ lên lại có chút yếu mị khiến đám tiên nữ ghen tị không thôi. Ninh Thư trùm vải đỏ ngồi trong kiệu trong lòng vô cùng hân hoan, cuối cùng cũng có thể lấy người mình yêu.

” Nhanh lên, mau mang nước nóng với khăn vào. Nhanh lên nhanh lên.”

” Trời ạ, vỡ nước ối rồi. Lãng U cô nương, cố lên, mau rặn ra nữa đi.”

” Nhiều máu quá, nếu không nhanh thì đứa bé sẽ bị ngạt mất. Lãng U cô nương, hít thật sâu vào rồi rặn ra thật mạnh nào.”

Tiếng nói liên tục được phát ra từ căn nhà nhỏ mà mấy tiếng trước còn lạnh lẽo, đám người hầu kẻ ra người vào không ngừng nghỉ. Bạch Vô Thường đứng ngoài cửa nhìn từng một chậu nước nhiễm máu đi ra thì lo lắng không thôi.

Chỉ mấy tiếng trước, Lãng U vẫn còn bình thường nhưng vừa nhìn thấy kiệu hoa đưa dâu xa xa đang chậm chạp tiến vào U Minh thì bụng của cô đột nhiên đau đến khó chịu. Lãng U sắp sinh. Bạch Vô Thường biết chuyện vội vàng chạy đến đứng ngoài cửa của cô.

” Bạch đại nhân, có cần báo với Diêm Vương đại nhân không?” một tên thị vệ khẽ hỏi.

Bạch Vô Thường quay đầu nhìn về phía điện Diêm Vương, lễ nghi của Thiên giới phức tạp, có lẽ giờ Diêm Vương đại nhân mới gặp được cô dâu. Mà hắc cũng đã có sẵn kế hoạch, nhất định phải đưa Lãng U đi đầu thai.

” Sinh rồi sinh rồi.” Bạch Vô Thường vừa muốn trả lời, bên trong bỗng vang lên tiếng khóc, tiếng khóc của đứa trẻ rất to nhưng lại bị át đi bởi tiếng hò reo chúc mừng.

” Chúc mừng chúc mừng, Bạch đại nhân, là một tiểu Diêm Vương.” bà đỡ bế một đứa trẻ trắng trẻo sạch sẽ bước ra trao cho Bạch Vô Thường, miệng không ngừng nói câu chúc mừng.

19. Chương 19: Quân Bạch Dật

Bạch Vô Thường cúi đầu nhìn bé con, thấy nó trắng trẻo mập mập vô cùng đáng yêu thì cười nhẹ một cái. Hắc cũng từng nhìn thấy Diêm Vương đại nhân mới sinh ra, trông nhẵn nhố đen đỏ, thật sự là khó coi.

” Tiểu Lãng U. Con của cô.” bé bé con vào bên trong, hắc trao nó cho Lãng U, nhìn cô một môi khẽ nhại mồm cười nhưng vẫn không tìm được niềm vui sướng được làm mẹ.

Lãng U hôn nhẹ lên má bé con một cái, đứa nhỏ này cư nhiên rất giống anh, giống từ khuôn mặt, ánh mắt, cái mũi, đôi môi, Lãng U lại than vãn trong lòng, đây chính là đỉnh cao của đẻ thuê a.

” Bạch Dật.”

” Bạch Dật? Quân Bạch Dật?” Bạch Vô Thường nhíu mày nhìn Lãng U, chẳng lẽ cô muốn đứa bé cả một đời thanh bạch nhưng lại sống ảm đạm an nhàn sao?

Lăng U gật đầu một cái yếu ớt, đặt bé con xuống giường. Bạch Vô Thường hiểu ý, đưa tay bế cô lên. Đây là lần đầu tiên hần gần gũi cô đến vậy, mùi hương trên người cô cộng thêm mùi máu khiến hần khẽ rung động. Nhưng hần biết, từ kiếp này của cô, cô sẽ mãi mãi thuộc về ai kia.

Bạch Vô Thường bế Lăng U rời khỏi ngôi nhà nhỏ, đưa bé trong phòng liền khóc to không thôi, đám vú nuôi đỡ thế nào cũng không nín.

Nhìn lại U Minh một lần nữa, Lăng U cười mãn nguyện một cái, trong lúc sinh, cô nghe rất rõ tiếng chúc mừng cho nên mới cố gắng sinh bằng được bé con. Bé con được sinh ra, Quân Mạc Phàm, anh nhất định sẽ phải hối hận.

” Đi thông báo cho Diêm Vương đại nhân, Lăng U cô nương đã sinh.” Bạch Vô Thường dựa người vào bức tường, ánh mắt thất thần có chút mệt mỏi nhìn ra xa, bỗng nhiên nói.

” Dạ.” tên thị vệ vội vàng chạy đi. Nhưng hần thắc mắc, Bạch đại nhân bế Lăng U cô nương đi, lúc về liền không thấy.

Quân Mạc Phàm chậm chạp cùng Ninh Thư nâng rượu kính Thiên Hậu. Bây giờ chỉ cần anh gọi bà ta một tiếng nhạc mẫu, vậy là coi như đã chấp nhận Ninh Thư làm thê tử, nhưng anh lại không muốn.

” Nương.” Ninh Thư cười thật tươi nhìn Thiên Hậu, nếu không phải có bà, cô ta cũng không ép được anh lấy mình.

” Tốt.” Thiên Hậu nhận lấy ly rượu của Ninh Thư liền quay sang nhìn anh.

Quân Mạc Phàm lạnh nhạt nhìn lại bà ta, tay nâng ly rượu lên, mở miệng muốn nói, bỗng nhiên một tên thị vệ bất chấp xông vào trong hô to.

” Diêm Vương đại nhân, Lăng U cô nương sinh rồi.... Lăng U cô nương sinh rồi.....”

Ly rượu chưa chạm đến tay Thiên Hậu đã bị anh thả rơi xuống đất vỡ tan tành. Thiên Hậu giật mình tức giận nhìn anh, chỉ vì phạm nhân kia sinh con, anh lại dám vô lễ như vậy trước mặt bao người.

Quân Mạc Phàm lập tức đứng dậy nhắc chân muốn đi. Anh không biết bé con bao giờ mới chịu đi ra, nhưng không ngờ cư nhiên lại là hôm nay. Anh nghe nói việc sinh nở rất nguy hiểm, cho nên vừa nghe thấy cô sinh, anh mặc kệ tất cả, chỉ muốn lập tức đi đến chỗ cô.

” Đứng lại. Quân Mạc Phàm, nếu hôm nay ngươi dám rời đi, đừng trách Thiên Hậu ta ác. Bây giờ ngươi quay lại, kính rượu ta, gọi ta là nhạc mẫu, ta sẽ nể mặt con gái ta coi ngươi là hiền tế.”

20. Chương 20: Chậm Một Bước

” Diêm Vương đại nhân, mong ngài nên xét phải trái. Hôm nay là hỷ sự của cả hai giới, ngài đừng suy nghĩ không kỹ mà thiệt thân.” một người bên Thiên giới nói.

” Đúng vậy. Chỉ là một phạm nhân mà thôi, ngài đâu cần làm mất vui như vậy.”

” Thế nào? Suy nghĩ kỹ chưa? Nếu hôm nay ngươi vì phạm nhân kia mà bỏ con gái ta, ta sẽ triệu thiên binh đánh U Minh của ngươi.” Thiên Hậu đứng dậy nhường mày nói.

” Phàm.....” Ninh Thư đưa tay níu lấy tay anh.

Bước chân vừa muốn động liền dừng lại, Quân Mạc Phàm quay người nhìn thẳng vào bà ta. Thiên Hậu hài lòng gật đầu, vừa định nói tiếp đã thấy anh hất mạnh tay Ninh Thư ra khiến cô ta ngã xuống đất.

Quân Mạc Phàm tiến lên một bước, ánh mắt sắc bén lướt qua từng người trong điện. Đám người vừa mở miệng bị anh nhìn đến khẽ nuốt nước bọt, lúc này họ chỉ thấy một Diêm Vương theo đúng nghĩa, cực kỳ đáng sợ. Ánh mắt của anh khiến bọn họ run rẩy không thôi.

” Phàm nhân thì sao? Quân Mạc Phàm ta chính là yêu phàm nhân đó đấy. Nếu hôm nay ai dám ngăn cản ta đi gặp nàng ấy, vậy thì đừng mong rời khỏi U Minh nửa bước. Thiên Hậu, bà nghĩ thiên binh lại để cho một nữ nhân triệu tập sao? U Minh ta cũng rất lâu chưa đánh nhau, nếu thật sự hai giới phải đánh, cũng chưa biết ai thắng ai thua.” giọng nói trầm trầm lạnh lùng vang lên, tử khí từ người anh toả ra khiến đám người Thiên giới lập tức tránh ra xa.

” Người.....” Thiên Hậu cũng cầm kỵ tử khí trên người anh, chỉ biết tức giận chỉ tay mà không dám đến gần.

” Nếu thần tiên và phàm nhân không thể ở bên nhau, vậy ta biến nàng ấy thành thần tiên là được rồi. Hôm nay, bỏ đi.” nói xong cũng không nhìn mặt đám người liền lập tức quay người rời khỏi điện Diêm Vương.

Ninh Thư ngồi trên đất ngậy người nhìn anh rời đi. Tại sao? Nàng ta chỉ là một phàm nhân dơ bẩn, anh lại chấp nhận hy sinh nhiều đến vậy? Không ngại chống lại Thiên giới, không ngại phạm quy tắc thiên địa.

Vừa ra khỏi điện Diêm Vương, Quân Mạc Phàm đã nghe thấy tiếng khóc của trẻ con. Không ngờ bé con lại khỏe như vậy, tương lai chắc chắn sẽ kế vị trí của anh.

Quân Mạc Phàm mặc cả hỷ phục vội vàng chạy vào căn nhà nhỏ, vừa vào trong anh đã vội tìm kiếm bóng hình người anh yêu thương, nhưng lại chỉ thấy một đứa bé mới sinh đang khóc nằm trên giường.

” Nàng ấy đâu rồi?” anh nhìn sang một thị vệ hỏi. Giọng nói lạnh đến mức khiến tên thị vệ sợ vội quỳ rạp xuống đất.

” Lãng U cô nương..... đã uống canh Mạnh Bà đầu thai rồi.” vừa nói tên thị vệ vừa dập đầu.

21. Chương 21: Lời Hứa Của Diêm Vương Đại Nhân

Tên thị vệ thấy mặt anh đen lại sợ tới mức toàn thân run rẩy không thôi. Vừa thấy Bạch Vô Thường ra hiệu rời đi, liền không nghĩ ngợi lập tức chạy nhanh ra ngoài.

Bạch Vô Thường vừa định nói gì đó đã thấy anh quay người rời đi. Bước chân mạnh mẽ đi đến chỗ Mạnh Bà đang phát canh, nhưng vẫn không tìm thấy bóng dáng của cô. Mạnh Bà thấy anh mặt hầm hầm đi đến thì sợ hãi không thôi, chỉ vừa nãy thôi, Bạch đại nhân cũng dùng khuôn mặt không được vui vẻ bẻ theo Lãng U cô nương đến uống canh rồi đầu thai, giờ Diêm Vương đại nhân lại dùng khuôn mặt như mất sổ gạo đến đây, thực sự là khiến bọn họ không khỏi lo lắng.

” Vẫn là không kịp.” Quân Mạc Phàm cười mỉa một tiếng, biến mất ngay tại chỗ.

Những ngày sau đó, U Minh như rơi vào hầm băng. Cả ban ngày lẫn ban đêm đều lạnh đến thấu xương, ngay cả những linh hồn xếp hàng để đầu thai cũng có thể cảm nhận được. Quân Mạc Phàm không xuất hiện nữa, chẳng ai biết anh ở đâu, mọi việc đều do Hắc Vô Thường xử lý.

” Bạch đại nhân, tiểu điện hạ vẫn khóc không chịu nín, chúng tôi làm gì cũng không có tác dụng.” bà vú bé Quân Bạch Dật đi đến chỗ Bạch Vô Thường sợ sệt nói.

” Đưa ta.” Bạch Vô Thường nhận lấy bé con. Thấy nó cứ khóc như vậy, hẳn cũng rất lo lắng.

Gần một tuần kể từ khi Lãng U đầu thai, Diêm Vương đại nhân cũng rời đi không rõ, bé con cứ khóc đến cạn nước mắt, ngay cả tiếng cũng bắt đầu khản dần, ai dỗ thế nào cũng không chịu nín.

Đêm xuống, cả U Minh như chìm trong tiếng khóc của đứa bé, đám người hầu thay nhau làm trò cười nhưng vẫn không ăn thua. Đến khi mọi người mệt mỏi không chịu được nữa, đứa bé bỗng nhiên lại im lặng.

” Chắc không phải khóc đến mất cả tiếng rồi đấy chứ?” một người nói.

Bé con nín khóc, mắt vẫn còn vương lệ nhìn chằm chằm ra phía sau đám người. Quân Mạc Phàm đứng đó, đôi mắt phượng híp lại nhìn bé con. Anh muốn rời đi, muốn xuống hạ giới tìm cô, nhưng lại nhớ ra, cả hai còn có một đứa bé mới sinh cho nên anh mới quay lại.

” Ra ngoài hết đi.” giọng nói lạnh lẽo bỗng nhiên vang lên khiến đám người hầu sợ tới mức xanh mặt, vừa nhìn thấy anh đã lập tức quỳ lạy rồi rời đi.

Quân Mạc Phàm tiến đến nhìn bé con trong nôi, thật sự rất giống anh. Đưa tay chạm nhẹ vào má của bé con, đứa bé lập tức bắt lấy tay anh nắm thật chặt cho vào miệng. Thấy động tác như vậy, nụ cười đã lâu không thấy liền xuất hiện trên môi anh. Cái tính ham ăn này, chắc chắn thừa hưởng từ cô.

” Con trai, đợi nương con đủ tuổi, chúng ta cùng bắt nàng về nhé. Đến lúc đó, ta sẽ không để mất nàng lần nữa.”

22. Chương 22: Mẫu Thân

Thời gian trôi qua, ngày nào anh cũng ôm lấy bé con nhìn Lăng U qua gương, nhìn cô sinh ra và lớn lên từng ngày, trái tim anh lại đập nhanh một nhịp.

” Chuyện Thiên giới sao rồi?” thấy Hắc Vô Thường đi đến, anh nhíu mày nói.

” Tạm thời êm xuôi. Ngọc Hoàng biết chuyện cũng chỉ trách cứ một chút, có điều vị Ninh Thư công chúa kia vẫn không chịu chết tâm, không phải ngài không lấy.” Hắc Vô Thường vừa nói vừa trêu đùa bé con, thấy đứa bé cười cười thì cũng cười theo.

Quân Mạc Phàm liếc mắt nhìn đến bé con, Ngọc Hoàng căn bản không trách tội anh vì vị trí này không phải ai cũng làm được, hơn nữa Thiên Hậu ở trước mặt bao người ép anh lấy con gái bà ta, lại tự mình nói sẽ triệu thiên binh, đó là không coi Ngọc Hoàng ra gì. Chiến tranh từ lâu đã không còn, nếu bây giờ hai giới đánh nhau, thương vong sẽ rất lớn.

” Lão Bạch dạo này như thế nào?”

” Hẩn tránh mặt ta, bây giờ người anh trai này nói gì hẩn cũng không nghe lọt tai.” Hắc Vô Thường thở dài một tiếng, từ khi Lăng U đậu thai, hẩn lại phục hồi bản tính trước kia, chỉ có điều luôn tránh mặt y và không còn nghe lời nữa.

Quân Mạc Phàm lại suy tư một hồi, lần gặp cuối cùng với Bạch Vô Thường là khi hẩn đến điện Diêm Vương nói cho anh biết tên của bé con là Quân Bạch Dật, sau đó liền không thấy mặt mũi đâu nữa.

Ở Hạ giới, đêm xuống mọi nhà đều tắt đèn đi ngủ, một bé gái vừa tròn 5 tuổi đang ôm chặt gấu bông nhìn chằm chằm người trước mặt.

” Chú là ai?”

” Chỉ là người qua đường mà thôi.” người đàn ông kia nói xong liền hôn nhẹ lên trán của bé gái, lập tức đứa bé liền chìm vào giấc ngủ.

Bạch Vô Thường nhìn kiếp sau của Lăng U, đôi mắt hồ ly khẽ híp lại. Hẩn chỉ dám đến gặp cô mỗi lúc Diêm Vương đại nhân không nhìn gương, nếu không, hẩn sẽ mãi mãi không thể nhìn thấy cô. Phần tình cảm không nên có này, hẩn sẽ không để bất cứ một ai biết.

5 năm ở U Minh trôi qua, giờ tiểu Bạch Dật đã tròn 5 tuổi. Từ khi ý thức được mẹ của mình là ai, bé con xin anh đến ở ngôi nhà gần sông Vong Xuyên, ngày ngày thay cô thả cần câu cá.

” Ấy nha, tiểu Bạch Dật, hôm nay câu có được nhiều không?” Hắc Bạch Vô Thường tiến đến chỗ bé cười nói.

“.....” bé con nhấc cái xô bên cạnh lên cho hai người nhìn, mặt xỉ xuống dài ra hẩn mấy mét.

Hai người nhòm vào, chỉ thấy trong xô, một con cá màu vàng béo núc ních đang bơi trong đó. Quả nhiên mẹ nào con nấy, nhớ ngày trước Lăng U cũng chỉ có thể câu được mỗi lần duy nhất một con.

” Đừng buồn.” có buồn cũng không câu được nhiều hơn đâu.

” Ta không buồn. Hôm nay ta rất vui, phụ thân nói sẽ đưa ta đi gặp mẫu thân. Ta sắp được ở cùng mẫu thân rồi.”

23. Chương 23: Việc Làm Mới

” Lãng U, hôm nay lại đi xin việc sao? Thế nào? Có được nhận không?” Kỳ Hà vắt chéo hai chân, tay chống cằm cười đến mức đáng đánh nhìn người đang ủ rũ trước mặt.

” Cậu không biết đâu, người phỏng vấn tớ là một lão già đầu hói bụng phệ, lại còn rất..... um không đứng đắn. Tớ còn lâu mới chấp nhận vào làm công ti có loại người như vậy.” Lãng U dẩu mỡ nói. Còn lâu cô mới chấp nhận việc bản thân đã 25 tuổi nhưng vẫn chưa xin được việc làm.

Kỳ Hà nhìn Lãng U như vậy không khỏi bật cười thành tiếng. Hồi mới vào cấp 3, không hiểu sao cô ta với Lãng U lại có thể trở thành bạn thân được, cô ta chỉ biết là không muốn Lãng U bị bất kỳ tổn thương nào. Vào đại học, hai người vẫn giữ liên lạc, đến khi ra trường rồi, thân lại càng thân hơn.

Lãng U nhìn cô bạn thân từ hồi cấp 3, lại nhìn đến bản thân mình, cảm thấy quá chênh lệch. Kỳ Hà từ nhỏ đã rất xinh lại vô cùng thông minh, vừa ra trường đã có bao nhiêu công ti giành giật. Trong khi cô cũng xinh đẹp không kém, chỉ có điều IQ không bằng người ta, chật vật đi xin việc nhưng đến cuối cùng đã 25 tuổi rồi vẫn là đứa thất nghiệp.

” Phải ăn cho bớt xui xẻo mới được.” vừa nói Lãng U vừa dùng tay gỡ cá. Lãng U rất thích ăn cá, từ nhỏ cô đã được ba mẹ cho ăn đủ các loại cá, đến khi lớn vẫn rất thích ăn.

” Ăn từ từ thôi, bữa này tớ mời. Đợi đến khi cậu có việc làm, tháng lương đầu tiên nhất định phải đãi tớ một bữa ra trò đấy.” Kỳ Hà cũng cẩn thận gỡ xương cá, bỏ thịt vào trong bát của Lãng U.

” Tất nhiên.”

” Mong là đến cuối đời tớ có thể ăn được một bữa của cậu.”

Lãng U phồng má nhìn Kỳ Hà. Từ giờ đến cuối đời, cô nhất định sẽ tìm được việc làm. Ba mẹ cô rất giàu, bọn họ luôn đi làm ăn xa, mỗi tháng lại gửi tiền cho cô, nói cô không cần làm gì cả, họ có thể nuôi cô cả đời, nhưng Lãng U không muốn ăn bám ai hết, cô muốn tự kiếm tiền.

Tinh..... tiếng tin nhắn điện thoại vang lên. Lãng U mở ra xem, vừa nhìn thấy, hai mắt to tròn của cô đã sáng lên, tay cầm con cá cũng rơi xuống.

” Kỳ Hà Kỳ Hà, lần này tớ có thể mời cậu ăn cơm rồi.” vừa nói tay vừa túm lấy áo của Kỳ Hà.

” Sao vậy?” Kỳ Hà cũng không để ý đến vết dơ trên áo do cô gây ra vội hỏi.

” Quân thị, tớ được nhận vào làm ở tập đoàn Quân thị rồi.”

24. Chương 24: Gặp Bạch Vô Thường

” Không thể nào, ngay đến công ti nhỏ cậu còn không xin được, Quân thị lại chịu nhận cậu sao?” Kỳ Hà không tin nhủu mà nói.

” Cậu tự xem đi. Chắc chắn là Quân thị.” Lãng U phồng má đưa điện thoại cho cô bạn thân.

Kỳ Hà nhận lấy, xem đi xem lại cuối cùng cũng chắc chắn đây là tin nhắn của Quân thị. Một người đi đến đâu xin việc cũng không được nhận, nay lại được vào làm ở Quân thị, không biết cảm giác như thế nào?

Cả ngày hôm đó, Lãng U luôn trong trạng thái vui vẻ hơn hờ không thôi. Thậm chí cô còn gọi điện cho ba mẹ báo mình đã tìm được việc, tối lại tự mình đi chợ mua cá về nấu rồi mời Kỳ Hà tới ăn.

” Buổi đầu nhất định phải tạo ấn tượng tốt.” Lăng U khuôn mặt quyết tâm đứng trước gương chỉnh chu lại quần áo. Cô nộp hồ sơ rồi phỏng vấn từ rất lâu, mãi vẫn chưa thấy có kết quả, tưởng không được chọn, ai ngờ lại trúng.

Trong số những doanh nhân trẻ tuổi thành đạt, không thể không nhắc đến người đứng đầu tập đoàn Quân thị. Nghe nói một tay anh thành lập tập đoàn, chỉ trong 5 năm đã đưa Quân thị đứng ngang ngửa các tập đoàn lớn trên thế giới. Trong khi đó, anh mới chỉ 30 tuổi, tuổi trẻ tài cao, lại còn đẹp trai, không biết bao nhiêu cô gái mơ ước.

Lăng U đi xe của mình đến, nhìn toà nhà cao 49 tầng, mắt hiện lên tia mong chờ, hy vọng cô có thể hoàn thành tốt công việc thử việc, chính thức trở thành nhân viên.

” Chào cô, xin hỏi trợ lý Bạch ở đâu ạ?” Lăng U đi đến quầy tiếp tân hỏi.

” Cô là Lăng U, nhân viên mới đến thử việc đúng không? Trợ lý Bạch nói cô đến thì trực tiếp lên tầng 45 gặp anh ấy.” lễ tân thấy cô cũng khách khí nói.

Lăng U lên thẳng tầng 45, vừa ra khỏi thang máy, cô ngạc nhiên nhìn hệ thống làm việc ở đây, trong lòng không ngừng hâm mộ những người kia.

” Tiểu Lăng U~” giọng nói bất nam bất nữ vang lên khiến Lăng U nổi da gà.

Quay đầu lại cư nhiên là một mỹ nữ da trắng mắt đen đang cười cười nhìn cô. Lăng U hí hóp lại nhìn thật kỹ người trước mặt, sao cô có cảm giác đã từng gặp người này rồi, từ rất lâu trước đây.

Bạch Vô Thường vẫn mỉm cười nhìn Lăng U, lần cuối gặp cô lúc 5 tuổi, không ngờ lớn lên cô thực sự rất xinh đẹp.

” Trợ lý Bạch, chúng ta mới gặp nhau, xưng hô như vậy.....” Lăng U mỉm cười yếu ớt nói.

” Không sao không sao, ai tôi cũng gọi vậy hết mà.”

Đám người đang làm việc nghe vậy liền quay ra trợn mắt nhìn hần. Nói dối thật trắng trợn. Lăng U nghe vậy cũng không ý kiến thêm nữa, nếu tất cả đều gọi vậy, đó cũng là bình thường.

” Được rồi, để tôi đưa cô đến chỗ làm việc. Yên tâm, công việc này vừa nhẹ nhàng mà lương lại cao, đảm bảo cô sẽ hài lòng.”

25. Chương 25: Thư Ký Của Boss

Lăng U không ngờ trợ lý Bạch lại đưa cô lên thẳng tầng 48 của toà nhà. Cửa thang máy vừa mở ra, Lăng U đã nhìn thấy được một phòng làm việc đầy hơi thở uy nghiêm, hai tông màu đen trắng làm chủ đạo khiến căn phòng trở nên lạnh lẽo.

” Chúc mừng cô tiểu Lăng U, cô đã trúng tuyển làm thư ký của Boss.”

Lăng U ngẩn người một hồi, mãi mới tiêu hoá được thông tin vừa nghe, cô rõ ràng chỉ đăng ký xin một chức vụ nhỏ bé, như thế nào lại thành thư ký của Boss?

” Có nhầm lẫn gì không? Tôi.....”

” Không nhầm lẫn, cô đúng lúc trúng tuyển vào vị trí này. Thế nào? Không muốn sao?”

Lăng U lắc đầu một cái, suy nghĩ chút lại gật đầu một cái. Cô biết khả năng của mình đến đâu, chỉ sợ làm phật lòng Boss, đến lúc đó chắc chắn bị đuổi thẳng cổ. Nhưng mà vị trí này thực tốt, lương cũng rất là cao, cô có thể không cần xin tiền của ba mẹ, có thể vênh mặt lên với Kỳ Hà rồi.

Bạch Vô Thường nhìn Lăng U rồi rầm suy nghĩ thì cười thầm một tiếng. Lúc bé cô đến chỗ Mạnh Bà, hần đã lén đổ nhiều canh hơn cho cô uống, canh Mạnh Bà mà uống quá nhiều, kiếp sau sẽ ngốc nghếch hơn người bình thường một chút.

” Tiểu Lăng U, tôi nói cô nghe. Boss không dễ gì tuyển thư ký đâu, chắc chắn là Boss nhìn thấy tiềm năng của cô nên mới đồng ý..... hơn nữa Boss còn nói nếu cô không làm việc ở đây, không công ty nào dám nhận cô đâu.” Bạch Vô Thường hoàn toàn hiểu rõ tính cách của Lăng U, liền vừa dụ lợi vừa dọa dẫm.

Lăng U bị dọa cũng có chút sợ hãi. Cô thực sự đã đi phỏng vấn rất nhiều công ti nhưng ngay cả cái góc bàn làm việc cũng chưa được động vào. Trong khi đó các bạn bè ra trường ai cũng đều đã có việc làm, chỉ riêng mình cô là vẫn ăn bám ba mẹ.

” Vậy giờ tôi phải làm gì?”

Bạch Vô Thường thấy Lăng U đã đồng ý, thâm tâm lại không muốn cô gặp lại Diêm Vương đại nhân. Nhưng hẳn biết, kiếp trước, kiếp này và cả những kiếp sau của cô đều thuộc về Diêm Vương đại nhân.

” Cô là thư ký của Boss, chỉ có Boss mới có thể sai bảo cô. Cô chờ ở đây đi.” Bạch Vô Thường quay người rời đi, che đi ánh mắt đau thương.

Lăng U cũng không để ý thấy, lập tức ngoan ngoãn ngồi chờ trên ghế sofa. Căn phòng này trang trí thực sự rất đẹp, không hiểu sao cô thấy rất thích cách trang trí phòng như vậy, vừa nhẹ nhàng lại có chút gì đó..... quen thuộc.

Lăng U chờ lâu đến mức buồn ngủ, hai mắt của cô nặng trĩu. Để tạo ấn tượng tốt cho ngày đầu tiên, cô dậy từ rất sớm để chỉnh chu lại bản thân, giờ cơn buồn ngủ ập đến, cô chống đỡ không được lập tức nằm trên ghế sofa ngủ ngon lành.

” Mẫu thân.....”

” Mẫu thân.....”

26. Chương 26: Mẫu Tử Gặp Nhau

Trong mơ Lăng U thấy ai đó đang gọi mình, chân thật đến mức sự động chạm chân tay cũng bắt đầu rõ ràng.

Đôi mắt to tròn lập tức mở ra, sao cô lại có thể ngủ quên trong phòng làm việc của Boss được, lại còn là ngày đầu tiên.

” Mami.” giọng nói non nớt vang lên bên tai cô.

Lăng U nhìn sang, thấy một đứa bé tầm 5 tuổi đang ôm lấy tay mình, đôi mắt kia cũng mở to long lanh nhìn cô.

” Mami.” thấy cô không trả lời, đứa bé lại một lần nữa gọi mẹ.

Lăng U lúc này mới sực tỉnh. Mami? Cô từ khi nào lại có đứa con lớn như vậy, cô thậm chí còn chưa có mối tình đầu mà.

Bạch Dật nhìn Lăng U ngơ ngác, không nhận được chữ thăm Bạch Vô Thường. Mami ngốc nghếch như vậy, papa chắc chắn phải tốn nhiều công sức.

” Bé con, cháu là ai vậy? Cô không phải mami của cháu a.” Lăng U gỡ bàn tay nhỏ nhắn kia ra yếu ớt nói.

” Mami chính là mami. Cô là mami của Tiểu Dật.” Bạch Dật thấy Lăng U ghét bỏ mình, mắt lập tức hiện lên hơi nước, cái má bánh bao phình to ra trông thật sự rất đáng yêu.

Lăng U cảm thấy mình có giải thích nó cũng không hiểu, chỉ có thể tìm ba mẹ nó đem trả là tốt nhất. Đây là tập đoàn Quân thị, chắc ba mẹ nó là nhân viên ở đây, như vậy thì dễ rồi.

” Bé con, cháu tên là gì? Cô đưa cháu đi tìm ba mẹ.” Lăng U thấy nó cứ phồng má lên không chịu nói liền đưa tay bế nó lên. Mẹ ơi, sao nó nặng như vậy.

” Mami, con tên Bạch Dật. Chính mami đặt tên cho con, người quên rồi sao?” Bạch Dật ôm lấy cổ cô thương tâm nói.

Lăng U lại ngẩn người lần nữa. Cô còn không biết nó là ai, sao có thể đặt tên cho nó được? Nhưng cái tên này đúng là rất hay, nếu có con trai, cô nhất định cũng sẽ đặt tên là Bạch Dật.

Đưa bé con đi khắp cả toà nhà nhưng chẳng ai nhận, Lăng U mệt mỏi ngồi một chỗ. Công việc thư ký cô còn chưa có làm chút gì đã phải vắt kiệt sức đi tìm ba mẹ cho thằng nhóc này. Mà nhìn nó xoa vẻ không khấn trương cho lắm, ngược lại còn thoải mái ôm chặt lấy cô không buông.

” Nhà cháu ở đâu cô đưa cháu về.”

Bạch Dật đang hưởng thụ cái ôm ấm áp của Lăng U, nghe cô nói vậy liền suy nghĩ một chút. Papa nói không nên tiếp cận quá sớm nhưng từ nhỏ cậu đã không được gần gũi với Lăng U, mọi lần chie có thể nhìn thấy cô qua gương.

” Tiểu Dật biết đường. Mami cứ đi theo Tiểu Dật.”

Lăng U hoài nghi đi theo nó, không ngờ nó lại dẫn cô đi vào thang máy của toà nhà lên thẳng tầng 49 cao nhất. Đùng nói với cô, nhà của nó là tầng 49 này nha.

27. Chương 27: Con Cá

Tầng 49, tầng cao nhất của tập đoàn Quân thị, là nơi chưa ai được vào trừ Bạch trợ lý. Lăng U theo bé con vào trong, đây cư nhiên là một ngôi nhà hiện đại kiểu mới. Từ thang máy đi ra đã có thể nhìn thấy toàn bộ phòng khách và phòng bếp rộng lớn, đi tiếp vào nữa, bé con lại chỉ cho cô biết cửa của hai phòng ngủ được giấu sau kệ sách to.

Lăng U tham quan một vòng, không nhìn được cảm thán trong lòng, quả thực quá hiện đại và xa hoa, ba mẹ cô có tiền cũng không làm như vậy.

” Đây là?” Lăng U dừng lại nhìn bức tranh hai người một lớn một nhỏ, đứa nhỏ kia lại là bé con đang lẻo đẻo theo cô, còn người đàn ông còn lại, nhìn thật quen mắt.

” Đây là papa. Papa nhìn rất đẹp trai, có phải mami đổ rồi không?” Bạch Dật ôm lấy chân cô cười hì hì nói.

Thoáng cái mặt Lăng U đã đỏ lên tận mang tai. Cô đã từng gặp rất nhiều người đẹp trai, ngay cả Bạch trợ lý cũng không phải dạng bình thường, papa nó nhìn nhiều một chút cũng chỉ vì thấy quen mắt mà thôi. Người này, cô chắc chắn đã gặp ở đâu đó.

Lăng U hí mắt suy nghĩ, lại không để ý phía sau cô từ khi nào đã có thêm một người nữa. Người đó đứng đấy nhìn cô thật lâu. Đêm khi Lăng U phát hiện quay người lại liền giật mình không thôi, hoá ra là Bạch trợ lý.

” Sao anh lại ở đây?” cô thở phào một tiếng hỏi.

” Lên xem nhóc con này có làm sao không.” vừa nói ánh mắt vừa lườm ai đó. Bạch Dật bị lườm cũng chỉ dẩu mồm nhìn sang chỗ khác.

” Tôi thấy nó bị lạc trong công ti, ra là người nhà của anh. Vậy tôi xin phép đi trước.” không đợi câu trả lời, Lăng U đã co giò chạy thẳng ra thang máy rồi đi xuống.

Bạch Dật thấy vậy muốn bám theo lại bị Bạch Vô Thường túm lấy xách lên. Diêm Vương đại nhân dặn hần trông chừng tiểu gia hỏa này, sợ nó làm việc lỗ mãng, quả nhiên mới ngày đầu gặp, nó đã không nhìn được mà mang con mới về tận nhà.

Cả một ngày chờ đợi vẫn không gặp được boss trong truyền thuyết, Lăng U mệt mỏi xách mông về nhà, trên đường lại ghé qua siêu thị mua chút đồ. Vì chưa tìm được việc làm nên thời gian của cô rất rảnh, vẫn đi siêu thị mua đồ về nấu, đặc biệt là các món về cá, Lăng U tự hào vì biết làm được rất nhiều món.

” Phải ăn cá giải xui mới được.”

Tiến thẳng đến chỗ bán cá đông lạnh, mắt thấy chỉ còn lại một con, cô nhanh nhẹn với tay lấy. Đến khi sắp chạm được vào, con cá tươi ngon lại bị một bàn tay khác lấy trước.

” Con cá này tôi thấy trước. Anh đẹp trai, có thể trả nó cho tôi không?”

” Cô thấy trước nhưng tay tôi lấy trước. Vậy không bằng chúng ta ăn chung đi.”

28. Chương 28: Kẻ Phiền Phức

Lăng U ngẩng đầu nhìn người trước mặt, hai mắt lập tức mở to, người này chẳng phải là người đàn ông trong bức ảnh kia sao? Là papa soái ca của nhóc con kia.

Quân Mạc Phàm thản nhiên nhìn Lăng U, tâm lại không giữ được bình tĩnh. Anh đã phải chờ đợi rất lâu, kìm nén mọi thứ để có thể gặp lại cô.

” Cô thấy sao?” giọng nói có phần dịu dàng lại cất lên, đưa Lăng U trở lại hiện thực.

” Vậy không tiện.....”

” Papa!” tiếng nói trẻ con vang lên cất lời của cô.

Cái đầu nhỏ xinh thò ra khỏi quầy bánh kẹo. Vừa nhìn thấy cô, kẹo trên tay nó liền bị ném vào trở lại vào trong, cái chân nhỏ chạy thật nhanh rồi ôm chặt lấy cô. Lăng U tự hỏi chân nó ngắn như vậy, sao có thể chạy nhanh như thế.

” Mami mami mami.....” Bạch Dật nhào vào lòng cô, hoàn toàn bỏ qua người cha bên cạnh.

” Mami, người nhớ Tiểu Dật phải không?” Bạch Dật được cô bế lên lập tức vui vẻ thơm má cô một cái.

Lăng U cười yếu ớt, cô chỉ là theo bản năng đỡ lấy nó, không ngờ nó lại leo lên người cô quẩn không tha. Hơn nữa cha con họ đẹp như vậy, muốn quên cũng khó.

” Quân Bạch Dật.” Quân Mạc Phàm đen mặt kéo Bạch Dật ra khỏi người cô nhưng nhóc con sống chết không chịu buông tay, cuối cùng anh kéo Bạch Dật, nhóc con lại kéo cô, cả cô và nhóc con đều ngã vào lòng anh.

Lăng U đỏ mặt vội lùi ra sau. Bạch Dật vẫn bám chặt lấy cô không chịu buông tay, cậu còn lâu mới để tuột mất mami.

” Papa, chính mami là người đã đưa Tiểu Dật về nhà a.”

” Thì ra là vậy.”

Bữa tối đầy ngưng ngưng được diễn ra. Anh lấy lý do cảm ơn mời cô ăn, mặc dù cá được làm rất ngon nhưng Lăng U lại chẳng ăn được bao nhiêu, cô chỉ thấy bất tự nhiên thôi.

Về đến nhà, hai má của Lăng U vẫn chưa hết đỏ, trước khi cô lên xe, nhóc con đó còn thơm má cô hẹn ngày mai gặp lại, chỉ cần nghĩ đến việc gặp lại hai cha con họ là mặt cô lại nóng bừng.

Hôm sau, Lăng U ăn mặc đậm chất của một thư ký, áo trắng váy đen sơ vin đi đến tầng 45 gặp Bạch trợ lý nhận thẻ. Nhìn tên của mình, ảnh của mình, tâm Lăng U lại vui vẻ không thôi, giờ cô có việc làm rồi, cô không còn thất nghiệp nữa.

” Này, lấy cho tôi cafe.”

Lăng U quay người lại, thấy một cô gái xinh đẹp, thân hình nóng bỏng đang chỉ tay vào cô.

” Còn ngờ ra đó làm gì, mau đi lấy cho tôi ly cafe ra đây.” thấy Lăng U ngờ ngờ ngác ngác, giọng nói có phần tức giận lại vang lên.

” Lấy cafe cho cô không phải nhiệm vụ của tôi.”

29. Chương 29: Boss Xuất Hiện

” Cô nói cái gì hả?” cô gái kia tức giận đi đến trước mặt Lăng U.

” Tôi nói lấy cafe cho cô không có trong nhiệm vụ của tôi.” Lăng U cũng không sợ hãi mà thản nhiên nói.

Từ nhỏ đến lớn mọi người đều nói cô yếu đuối, ở nhà đã có ba mẹ che chở, ra ngoài lại có Kỳ Hà bảo vệ nên cô không mấy khi tỏ ra mạnh mẽ. Nhìn Lăng U thân thể nhỏ nhắn nhưng khẩu khí lại không hề nhỏ, ai bảo cô có ba mẹ là doanh nhân, lại có cô bạn thân miệng lưỡi còn cực kỳ sắc xảo, nếu cô không bằng 1/10 bọn họ thật sự là quá có lỗi rồi.

” Cô có biết tôi là ai không hả? Chẳng lẽ người thừa kế duy nhất của K.T không có tư cách ra lệnh cho cô sao?”

” Đương nhiên là không. Tôi là thư ký của boss, chỉ có boss mới có thể ra lệnh cho tôi.”

Lãnh Ninh Thư nghe xong lập tức tỏ ra ngạc nhiên, anh thế nhưng lại tuyển một nhân viên nữ làm thư ký? Quân Mạc Phàm, tổng tài của Quân thị không tiếp xúc với nữ nhân, toàn bộ người thân cận không có lấy một nữ giới trừ người mẹ bí ẩn của Quân Bạch Dật.

” Sao cô có thể là thư ký của anh ấy chứ?” Ninh Thư túm chặt túi sách gần giọng nói.

Ai chẳng biết Ninh Thư của Lãnh gia ngày ngày theo đuổi Quân Mạc Phàm, tuy nhiên anh lại như người vô cảm, đối với con gái rượu của Lãnh gia còn lạnh hơn cả băng, hoàn toàn không thèm để ý.

” Tiện nhân.....”

” Lãnh tiểu thư, sao cô lại ở đây?”

Lăng U liếc mắt ra sau Ninh Thư, thấy Bạch trợ lý đang mỉm cười nhìn mình thì gật đầu chào một cái, vừa này lấy thẻ tên không gặp, không biết là đi đâu.

” Bạch trợ lý, người ta đến tìm Phàm.” con cáo lập tức hoá thành mèo nhỏ, giọng nói nhỏ nhẹ đến mức khiến Lăng U cảm thấy nổi đã gà.

Bạch Vô Thường cũng lên xoa xoa hai cánh tay, cái người này chỉ cần là nam nhân thân cận bên anh đều cố gắng lấy lòng bằng được.

” Boss đang họp, Lãnh tiểu thư nên quay về đi.” không cần nghĩ nhiều lập tức đuổi người.

” Đừng gọi Lãnh tiểu thư xa lạ như vậy, gọi Ninh Thư là được rồi. Người ta có thể đợi mà.” Ninh Thư cũng không vì thế mà bỏ đi, xem ra đã bị đuổi nhiều và đã chai mặt rồi.

” Đúng rồi Bạch trợ lý, người ta vừa kiếm được một nam thư ký vừa thông minh lại nhanh nhẹn, rất hợp với Phàm, hay anh đuổi cô ta đi đi.” Ninh Thư quay đầu chỉ vào Lăng U đang đứng một bên xem kịch.

Lăng U đang xem kịch vui, nghe vậy nụ cười liền đông cứng lại, hôm nay mới là ngày thứ hai cô đi làm, lẽ nào thật sự sẽ bị đuổi việc?

” Chuyện đó.....”

” Bạch trợ lý, Quân thị với K.T là đối tác lâu dài, người ta không thích cô ta, mau đuổi việc cô ta đi.”

” Ai dám đuổi người của tôi?”

30. Chương 30: Nhiệm Vụ Đầu Tiên

Quân Mạc Phàm một thân âu phục màu đen đi đến, vừa thấy Ninh Thư, mắt liền thoáng qua tia ghét bỏ. Lần đó sau khi Lăng U đi đầu thai, vị Ninh Thư công chúa kia cư nhiên dám trốn xuống U Minh cướp đi số phận đã an bài của người khác rồi uống canh Mạnh Bà đầu thai làm người. Linh hồn đáng lẽ là Ninh Thư hiện tại vì không còn chỗ nên bị tan biến mất.

Lăng U thấy anh đến thì vui mừng trong lòng, có anh ở đây, cô mới không sợ bị bắt nạt. Boss chính là chỗ dựa vững chắc nhất a.

” Phàm, người ta chỉ muốn tốt cho anh.” Ninh Thư yếu đuối nói. Đôi mắt xinh đẹp hiện lên tia u buồn khiến người khác phải thương xót.

” Muốn tốt cho tôi..... cô chỉ cần tránh xa tôi ra thôi.” nếu không phải vì cái thân phận kia, anh đã một chường chụp chết cô ta ngay tại chỗ, nào có để cho cô ta bám tới tận bây giờ.

” Phàm.....” Ninh Thư tức giận nhìn anh. Mặc dù không thích cô ta nhưng chưa bao giờ anh lại nói thẳng ra như vậy.

” Nếu cô còn đến làm phiền tôi, vậy hợp đồng cũng không cần ký nữa.” Quân Mạc Phàm nói xong liền rời mắt đến chỗ Lăng U, ra hiệu cho cô đi theo mình.

Lăng U thấy anh quay người rời đi liền vội vàng chạy theo, cũng mặc kệ luôn ánh mắt chết người của Ninh Thư đang chĩa thẳng vào mình. Bạch Vô Thường đứng ngoài nhìn mọi việc thì thở dài một tiếng, cuộc tình tay ba này kéo từ U Minh lên tận Hạ giới, không biết bao giờ mới chấm dứt.

- Thiên Giới -

” Thiên hậu, người thật sự dành lòng để công chúa chịu khổ dưới Hạ giới sao?” một tiên nữ tiến đến hầu trà Thiên hậu.

” Cái con bé ngốc ấy, chỉ vì một tên Diêm Vương mà chịu làm phạm nhân. Trên Thiên giới bao nhiêu chiến thần thì không chọn, hazzz. Giờ thì hay rồi, ta cũng chẳng giúp được nó nữa, thần tiên ra tay với phạm nhân là phạm quy tắc thiên địa, để nó chịu khổ một chút vậy.” Thiên hậu sau vụ kia trông già đi mấy tuổi. Bà bị Thiên hoàng trách mắng, ngày càng lạnh nhạt với bà hơn, cũng không đến viện này nữa.

Bên kia, anh dẫn cô lên tầng 48 của toà nhà, chỉ cho cô ngồi cũng như công việc cô sẽ phải làm. Lăng U nghiêm túc ngồi nghe, đến khi nghe thấy điều cuối thì đứng bật dậy.

” Boss, sao lại có nhiệm vụ trông trẻ ở đây?”

” Vậy cô nói xem những lúc tôi đi họp thì ai trông Bạch Dật?” Quân Mạc Phàm thông thả nói.

” Đưa thằng bé đi nhà trẻ?” Lăng U lúng túng trả lời.

” Nó thông minh sẵn rồi, đi nhà trẻ chỉ phí thời gian thôi. Cô là thư lý riêng của tôi, cô không trông chẳng lẽ bắt tôi trông?”

” Nhưng.....” nhưng cô không biết trông trẻ con được chưa.

” Vậy đi, tôi phải đi họp rồi. Nhiệm vụ hôm nay của cô chính là trông Bạch Dật.”

31. Chương 31: Bảo Mẫu

” Mami, cái này ngon này, người mau ăn đi.”

“.....” một miếng bánh ngọt được cho vào miệng.

” Mami, cái này nữa cái này nữa.”

“.....” miếng bánh thứ hai lại được cho vào miệng.

Lăng U trợn mắt nhìn Bạch Dật đang lựa bánh ngon ngọt cho cô ăn. Boss nói xong liền thẳng tay ném nhóc con này cho cô, hoàn toàn không sợ cô sẽ hại đến thằng bé. Từ trước đến giờ Lăng U chưa từng trông trẻ con, nhưng Bạch Dật có vẻ rất dễ, nó có thể bám cô cả ngày mà không cần chơi gì.

” Mami, người không thích Tiểu Dật sao?” Bạch Dật thấy cô cứng nhắc miễn cưỡng ăn đồ mình đưa thì ngược đời mắt to tròn đăm nước mắt nhìn cô.

Lăng U cảm thấy có chút tội lỗi khi nhìn thấy nhóc con như thế này. Chính là không đành lòng nhìn nó bị tổn thương.

” Cô rất thích Tiểu Dật nha. Nào, mau ăn đi.” Lăng U vội dỡ dành rồi đút miếng bánh vào miệng nó, lập tức cái miệng nhỏ lại cười vui vẻ.

” Mami thích nhiều không?”

” Thích..... nhiều.”

” Thích nhiều vậy thì làm mami của Tiểu Dật đi?”

“.....”

Tối đó Lăng U nằm trên giường mở to mắt nhìn trần nhà, cứ nghĩ đến câu nói của nhóc con lúc sáng là cô lại không ngủ được. Cô nghe nói anh đã có một đứa con trai là Bạch Dật nhưng lại chưa từng thấy ai nói về mẹ của nhóc con. Anh..... chắc đã lấy vợ rồi nhỉ, nếu không Bạch Dật từ đâu mà có đây!

Sáng sớm Lăng U lại mang theo tâm trạng vui vẻ đi làm, đến khi nhận được nhiệm vụ của ngày hôm nay, mặt cô lại dài ra cả mấy mét. Như thế nào lại tiếp tục làm bảo mẫu chứ?

” Mami, cái này hợp với người a.” Bạch Dật cầm theo một chiếc váy chạy đến chỗ Lăng U hí hửng nói.

Lăng U đang gặm nhấm nỗi buồn vì công việc, thấy Bạch Dật chạy tới mới để ý đến thằng bé. Chiếc váy này là mẫu mới nhất của một thương hiệu nổi tiếng, giá cả lại trên trời, lương tháng đầu tiên còn chưa lấy được, cô lấy đâu ra tiền mà mua chứ?

Mà nghĩ lại sao nhóc con này lại dẫn cô vào đây chứ? Đây đâu phải chỗ bán đồ chơi, lại càng không có quần áo trẻ con, mà nó lại cứ chạy loanh quanh tìm đồ cho cô.

” Mami không thích sao?” Bạch Dật nghiêng đầu nhìn cô.

” Thích.” thích lắm nhưng không đủ tiền mua a.

” Mami không có tiền sao? Không sao không sao, cái này là papa trả, chúng ta chỉ việc lựa thôi.”

Lăng U lại khóc trong lòng, cái gì mà boss trả chứ, chắc chắn là sẽ trừ vào tiền lương tháng này của cô.

Bạch Dật thấy cô đã đồng ý mua thì lén lấy điện thoại nhắn tin cho một người.

” Đồ này là con tặng mami, không liên quan đến papa nhé.”

” Con dùng tiền của ba mua tặng đồ cho mẹ con thì chính là ba tặng cho mẹ rồi. Nếu muốn tặng đồ thì tự kiếm tiền đi.”

” Có chút tiền ấy mà ba cũng keo kiệt, dù sao mami cũng chưa biết sự thật, đợi con lớn con sẽ tự cưới mami.”

” Thằng mất dạy, còn chưa lớn đã muốn ba mọc sừng rồi sao? Ba nói cho con biết, muốn cưới vợ thì đi mà tìm, đừng suốt ngày nhắm Ehe vợ người khác. Vợ thì chỉ có một, con không có đứa này thì để đứa khác. Trông vợ ba cẩn thận đấy.”

“.....”

32. Chương 32: Bảo Mẫu (2)

Bạch Dật dẩu mỏ cất điện thoại vào túi. Không ngờ papa lại keo kiệt như vậy, bé con rửa thậm một câu rồi chạy lạch bạch đến chỗ cô tiếp tục giúp cô lựa quần áo.

Buổi trưa lại là bữa ăn ở nhà hàng sang trọng, Lăng U trốn trong nhà vệ sinh khóc lóc tính số tiền tiêu cũng phải mất hết nửa tháng lương rồi. Tháng lương đầu tiên này cô đã tính sẽ mời Kỷ Hà đi ăn nhưng xem ra chuyện này..... là không thể rồi!

" Oh, xem ai đây? Một thư ký quèn mà cũng dám vào đây ăn sao? Hay được một đại gia bao nuôi?" người vào toilet vừa nhìn thấy Lăng U liền mỉa mai cười nói.

Lăng U ngẩn người nhìn xung quanh, thấy chỉ có mỗi cô trong đây thì mới đưa mắt nhìn người trước mặt.

" Cô là ai vậy?" cô nghiêng đầu hỏi.

" Cô..... Hừ, tôi chính là người thừa kế duy nhất của K.T." Ninh Thư hất tóc khinh khỉnh nhìn Lăng U.

Lăng U khoe miệng giật giật nhìn Ninh Thư, hoá ra là đại tiểu thư kiêu ngạo hôm trước, chỉ cần nghĩ đến cuộc nói chuyện ngày đó là Lăng U lại thấy đau đầu. Tốt nhất là tránh xa loại phụ nữ này nếu muốn yên bình.

" Sao cô dám bỏ đi?" Ninh Thư thấy cô định rời đi liền kéo tay cô lại.

" Không đi chẳng lẽ ở lại nhìn cô đi vệ sinh sao?" Lăng U hất tay nhàn nhạt nói.

" Cô..... cô tốt nhất tránh xa Phàm ra, anh ấy là của tôi." Ninh Thư bị hất ra tức giận nói.

Lăng U nhú mày quay người rời đi. Nếu tránh xa boss vậy cô lấy lương kiểu gì chứ, cuộc sống sau này của cô chính là phải dựa vào boss rồi. Ninh Thư trợn mắt nhìn cô rời đi, tay nắm thành nắm đấm.

Bạch Dật cả ngày được ở gần cô nên vui vẻ không thôi, tối đến ngồi trên giường hí hửng nhìn ảnh chụp cùng cô trong khu vui chơi. Quân Mạc Phàm vừa làm việc về đến nhà, nhìn thấy liền đi đến giựt lấy điện thoại xem xét.

" Papa có phải rất ghen tỵ không?" Bạch Dật cười ha hả nhìn anh.

Quân Mạc Phàm nhú mày nhìn nhóc con, ánh mắt vừa chuyển đến người trong điện thoại liền lập tức trở nên ôn nhu. Trong hình cô cười thật tươi vô cùng vui vẻ, đôi môi mỏng của anh khẽ nhếch lên. Lần cuối cùng anh nhìn thấy nụ cười của cô hình như đã từ rất lâu rồi.

" Tịch thu." anh lạnh nhạt nói rồi đi thẳng về phòng.

" Papa ghen tỵ kìa ha ha ha." Bạch Dật dẩu mỏ ôm gấu bông lăn trên giường. Không biết ngày mai nên dẫn cô đi đâu đây.

Quân Mạc Phàm cầm điện thoại ngẩn người ngồi xem hình của cô. Cô của kiếp trước và kiếp này cũng không khác nhau là mấy, vẫn nụ cười ấy, vẫn đôi mắt ấy, thật sự là rất đáng yêu.

33. Chương 33: Tăng Ca

" Ba, ngoài Quân Mạc Phàm ra con sẽ không lấy ai." Ninh Thư cắn một miếng bánh nhìn người trước mặt nói.

Lãnh Hải nhú mày nhìn cô con gái rượu, cảm thấy con bé rất cứng đầu, lại đi học tập người ta không phải người này không lấy. Lãnh gia bao đời đều là gia tộc có quy củ, không bao giờ ép buộc chuyện cưới xin của hậu bối nhưng hôn nhân nhất định phải từ hai phía. Người ta đã không thích nhưng con gái vẫn không chịu buông tha, thật là đau đầu.

" Ninh Thư, con yêu ai ba mẹ không cấm, nhưng muốn ba giúp con giựt đồ của người khác thì quên đi." giọng nói nghiêm túc lập tức vang lên.

” Ba, con là con gái của ba mà.” Ninh Thư tức giận đứng bật dậy.

” Con cũng biết con là con gái của Lãnh Hải ta? Vậy con cũng nên biết ta sẽ không bao giờ làm chuyện trái với lương tâm đâu.”

Ninh Thư dậm chân chạy lên phòng. Lãnh gia chết tiệt, ai cũng nghe theo lời răn dạy của tổ tiên, ngay cả ba mẹ cô ta cũng không chịu giúp đỡ, cô ta chẳng qua chỉ muốn ba tạo chút áp lực cho anh để anh có thể đến cầu cạnh cô ta, không ngờ lại bị từ chối.

Hôm nay Bạch Dật đã dậy từ rất sớm, tự mình làm vệ sinh cá nhân, lại còn bận đồ thật đẹp chuẩn bị cùng cô vui vẻ đi chơi, ai ngờ vừa bước chân ra khỏi phòng đã bị một gáo nước lạnh tạt thẳng vào khuôn mặt đang hí hửng như hoa.

” Hôm nay mẹ là của ba, ngoan ngoãn xuống tìm chú Bạch chơi đi.” Quân Mạc Phàm chuẩn bị bữa sáng, vừa thấy nhóc con đi ra liền hờ hững nói.

Đoàng..... tiếng sét ngang tai.....

” Chẳng phải ba bận kiếm tiền sao? Còn có thời gian ở bên mami?” Bạch Dật vừa ăn vừa hậm hực nhìn anh lên án.

” Cho nên ba có quyền, đợi khi nào con kiếm được tiền thì mới có quyền ý kiến.” anh gấp trứng đặt vào bát cho nhóc con rồi tiếp tục ăn.

Bạch Dật phồng má cắn đứt miếng trứng, chính vì câu nói này mà trong thâm tâm của một thằng bé đã bắt đầu nhóm nhém ý tưởng phải kiếm thật nhiều tiền. Có tiền mới có mami, cho nên mami chính là tiền!

Lăng U sau khi biết hôm nay không phải làm bảo mẫu bắt đực dĩ nữa thì vui vẻ không thôi, cuối cùng cô cũng có thể làm công việc bình thường của một thư ký rồi.

Anh giao cho cô một đồng giấy tờ yêu cầu cô phải hoàn thành xong trong hôm nay. Lăng U hùng hực nhiệt huyết cắm đầu vào máy tính chăm chỉ làm việc, nhưng rồi cô nhận ra, nhất định là boss đang chính chết cô vì tội tiêu quá nhiều tiền khi trông Bạch Dật. Khi tất cả mọi người đều đã tan làm, Lăng U vẫn đang vật lộn với đồng tài liệu anh giao cho.

” Boss thật đáng ghét, ngày đầu làm việc đã tăng ca. Đúng là xấu xa.” cô thầm rủa một tiếng.

” Ngày đầu làm việc đã nói xấu lãnh đạo, cũng chỉ có mình em.”

34. Chương 34: Tăng Ca (2)

Lăng U ngượng đến đỏ mặt. Cô lúng túng vội vàng đứng dậy cúi đầu không dám nhìn anh. Cô chẳng qua chỉ phát tiết một chút, lỡ miệng nói xấu anh, không ngờ lại bị anh bắt gặp, có phải ngày mai cô sẽ lại thất nghiệp không?

” Boss, tôi chỉ phát tiết thôi, thật sự không cố ý.” cô nói thật nhỏ như chỉ muốn cho bản thân nghe, trong lòng lại than vãn ai kêu anh giao cho cô nhiều việc như vậy.

Quân Mạc Phàm nhìn cô như vậy, môi mỏng khẽ nhếch lên rồi nhanh chóng buông xuống. Cô chửi anh thật sự là rất quen miệng rồi, kể cả khi đây là lần đầu của kiếp sau.

” Vẫn chưa về sao?” ánh mắt liếc đến đồng giấy tờ cao ngất trên bàn cô khẽ hỏi.

” Boss yên tâm, tôi nhất định sẽ hoàn thành nó xong trong hôm nay cho anh.” Lăng U đặt tay lên ngực quyết tâm nói.

” Đi, tôi mời em ăn cơm.”

” Há?” cô ngơ ngác nhìn anh.

” Đi thôi.”

Anh dẫn cô đến một con hẻm nhỏ tối tăm vắng người qua lại, Lăng U trong lòng bất an không thôi, ở đây thật sự sẽ kiếm được đồ ăn bỏ vào bụng sao? Chiếc xe vòng vèo đến mức Lăng U không nhớ nổi đường ra, cô bám chặt lấy túi sách nhìn xung quanh. Mãi đến khi xe dừng lại, Lăng U mới để ý thấy ở đây cư nhiên có một quán nhỏ chuyên đồ ăn về cá.

” Tiểu Phàm đến rồi à? Bà giữ một chỗ cho cháu rồi. Nào nào, cô gái này là bạn gái của cháu sao? Thật xinh đẹp.” vừa bước vào quán, một bà lão đã hơn hớ đi đến cười nói với anh, lại còn nhiệt tình dẫn họ đến chỗ ngồi.

” Bà ơi, cháu không phải.....” hai từ bạn gái khiến Lăng U lúng túng muốn giải thích.

” Cảm ơn bà. Cho cháu 2 phần, như mọi khi.” anh ngắt lời cô quay ra gọi đồ.

” Boss, anh có vẻ là khách quen ở đây nhỉ?” Lăng U đưa mắt nhìn xung quanh. Mặc dù chỉ là một quán nhỏ, lại ở tận xa trong hẻm nhưng vô cùng sạch sẽ và đông khách. Các bàn hầu như đã chật kín, Lăng U bỗng nhận thấy ở đây đều là các cặp đôi, một số ít mới đi một mình.

” Canh cá tình nhân rất nổi tiếng đấy. Mau ăn thử rồi cho bà nhận xét nhé.” bà lão cười với Lăng U rồi rời đi.

Trên đời này thứ Lăng U thích nhất chính là cá, cô có thể ngày nào cũng ăn cá mà không ngán. Lăng U cũng đã từng hỏi mẹ cô về sở thích này nhưng bà chỉ nói có lẽ do lúc mang thai cô, bà không bị nôn nghén nên ăn được một số loại cá.

” Ngon quá! Boss, anh giỏi thật đấy. Đến cái quán này mà cũng tìm ra được. Nhưng hình như vị này với vị lần trước anh nấu hơi giống nhau.” Lăng U hai mắt sáng lên ăn canh cá, thật sự là rất ngon, ngon hơn so với mẹ cô làm nhiều.

Quân Mạc Phàm thấy cô hí hửng vui vẻ ăn thì cười nhẹ. Quán này cũng chỉ vô tình phát hiện ra, sau khi ăn xong ở đây, anh đã xin học bằng được món canh cá này để có thể nấu cho cô ăn. Xem ra muốn nắm chắc cô, phải nắm được cái dạ dày của cô đã.

35. Chương 35: Tăng Ca (3)

Anh đưa cô về đến tận nhà rồi quay xe về công ty. Cửa thanh máy tầng 49 vừa mở ra, khuôn mặt cau có của Quân Bạch Dật lập tức hiện ra.

” Sao giờ này vẫn chưa đi ngủ? Mau đi ngủ đi.” anh xoa đầu nhóc con rồi đi lướt qua nó vào trong nhà.

Bạch Dật phồng má ôm chặt gấu bông ngồi trên ghế sofa không chịu đi ngủ. Cả ngày hôm nay nó ngồi trong công ty trông ngóng cô, kết cả ngay cả mặt cũng không thấy, chỉ thấy khuôn mặt ẻo lả trắng bạch của Bạch Vô Thường cứ lượn qua lượn lại. Thật khó chịu!

” Papa, ngày mai con muốn mami.”

” Không được!” cự tuyệt vô cùng nhanh chóng.

“.....” Bạch Dật hậm hực trong lòng, ngồi ngẩn người suy nghĩ, cảm thấy lão già nhà mình chỉ ăn mềm không ăn cứng liền lập tức lật mặt 180 độ.

” Papa thân yêu của con, Tiểu Dật còn nhỏ mà, Tiểu Dật cần được ở bên mami nhiều hơn. Papa, không lẽ người nữ nhìn Tiểu Dật thiếu đi tình thương của mẹ sao?” đôi mắt to tròn đẫm nước mắt ngẩng lên nhìn anh. Hai tay nhỏ mập mập túm chặt lấy áo anh không chịu buông.

Quân Mạc Phàm nhướn mày nhìn đôi mắt quen thuộc kia, thật sự là rất giống cô. Ngày trước những lúc cô nũng nịu, cô cũng nhìn anh như vậy, mà mọi lần anh đều không cảm lòng được mà đồng ý.

” Chịu được 500 năm rồi, chịu thêm mấy ngày nữa đi.” tuy nhiên cô là cô, con là con.

” Papa thật đáng ghét. Mami mới không thích người.” Bạch Dật thả áo của anh ra dậm chân đi về phòng. Anh nhứ mày về phòng, cảm thấy thật sự là khó hiểu. Ngày trước Bạch Dật ngoan ngoãn nghe lời giống anh bao nhiêu, giờ lại giống cô bấy nhiêu. Ngay cả anh mà cũng dám chửi thề.

Cô về đến nhà liền lập tức gọi cho cô bạn thân Kỳ Hà. Từ khi đi làm ngày nào cô cũng than vãn với Kỳ Hà về công việc khiến cô bạn thân ngán ngẩm không thôi.

” Sao vậy? Hôm nay lại làm bảo mẫu bắt đắ dĩ sao? Mà làm bảo mẫu cũng tốt đấy chứ, rất hợp với cậu, được ăn được chơi lại.....” Kỳ Hà giọng ngái ngủ lè nhè ở bên kia máy.

” Không phải. Hôm nay tớ &@*#\$\$¥€.” cô vừa kể vừa ôm gối nằm trên giường.

” Vậy cuối cùng cậu thấy sao?” Kỳ Hà vẫn ngái ngủ tò mò hỏi.

” Món cá ở đây rất ngon. Lần sau nhất định sẽ rủ cậu đi ăn.”

“.....”

Kỳ Hà thở dài một tiếng. Suốt câu chuyện cô chỉ kể tới cái quán trong hẻm nhỏ, còn ông sếp lại chỉ nhắc tới một chút. Boss rủ nhân viên đi ăn tối ở nơi như vậy, còn lâu cô ta mới tin là không có ý gì. Nhưng cái người chỉ biết cá kia xem ra chẳng hiểu gì, vậy cũng tốt!

36. Chương 36: Lại Làm Bảo Mẫu Sao?

” Quân Bạch Dật, ba cho con 3s để mở cửa.” mới sáng sớm, giọng nói tức giận của anh đã vang lên.

Quân Mạc Phàm ngủ dậy đã thấy con trai ăn mặc chỉnh tề ngồi ăn sáng. Vừa thắc mắc vừa vào nhà vệ sinh, không ngờ nhóc con chết tiệt lại dám khoá trái cửa nhốt anh ở bên trong, nói thế nào cũng không chịu mở.

” Vậy papa mau hứa hôm nay sẽ để mami chơi với con đi.” Bạch Dật cầm chìa khoá dựa người vào cửa hí hửng nói.

” Mau mở cửa ra.” anh gằn giọng nói.

“.....”

” Quân Bạch Dật?”

“.....”

” Quân Bạch Dật, con còn ngoài đây không?”

RẦM.....cánh cửa gỗ lập tức bị đánh sập thành mảnh vụn. Nhưng vì lực quá mạnh nên bức tường nhà vệ sinh cũng bị thủng một lỗ to. Sau lớp bụi, Quân Mạc Phàm khuôn mặt đen xì méo mó đi ra ngoài. Con hư tại mẹ quả nhiên không sai, tính cách của nhóc con hoàn toàn không một chút giống anh. Nhất định phải uốn nắn lại cả hai mẹ con nhà này.

Quân Bạch Dật sau khi bị từ chối phũ phàng liền quay mông đi thẳng xuống tầng 1 đợi cô đến. Hôm nay nó đã lên sẵn kế hoạch đi chơi cả ngày với cô, nhất định cô sẽ rất vui vẻ.

” Ở Tiểu Dật, boss đâu?” Bạch Vô Thường từ ngoài đi vào vừa nhìn thấy nhóc con liền tò mò hỏi. Mọi lần đều là boss dẫn nó đi xuống giao tận tay cho anh ta rồi mới lên làm việc. Sao hôm nay lại chỉ thấy có một mình?

” Chú Bạch, chú mau đi đi, đừng làm phiền cháu. Thật mất hứng!” Bạch Dật quay đầu xua tay muốn đuổi người.

Bạch Vô Thường khóc thầm trong lòng, hỏi nó còn nhỏ ngoan ngoãn đáng yêu y như cô bao nhiêu, giờ lại đáng ghét giống ba nó bất nhiều. Nhớ hồi nhỏ, mỗi lần anh ta đến nhóc con đều vui vẻ chạy đến ôm lấy

anh ta, thậm chí ngoài boss ra chỉ có mình anh ta đỡ được nó nín khóc, giờ thì hay rồi, ngay cả nhìn nó cũng chê phiền. Trái tim yếu đuối của anh ta lập tức tan nát thành trăm mảnh.

” A!” Bạch Vô Thường đang thương tâm nghe thấy nhóc con kêu lên liền quay lại thì thấy nó ngồi nghiêm túc khuôn mặt ngoan hiền khác hẳn bộ mặt ghét bỏ lúc nhìn anh ta.

” Bạch trợ lý, buổi sáng tốt lành.” Lăng U một thân xanh lam mát mẻ đi tới chào hỏi.

” Tiểu Lăng U, hôm nay cô đi thật sớm.” Bạch Vô Thường cũng cười đáp lại. Thì ra là nhìn thấy cô nên mới như vậy, sự khác biệt thật sự quá lớn.

Bạch Dật mở to đôi mắt long lanh nhìn cô. Papa bị nhốt rồi, hôm nay mami sẽ là của nó. Lăng U chào hỏi Bạch Vô Thường xong mới nhìn thấy nó đang ngồi một bên nhìn hai người, Bạch Vô Thường to quá che hết nó nên cô mới không nhìn thấy.

” Tiểu Dật, sao cháu lại ngồi đây?” Lăng U tiến đến xoa đầu nó vui vẻ hỏi.

” Dạ, papa nói hôm nay mami sẽ là của con.” Bạch Dật cũng vui vẻ không kém.

Bàn tay xoa đầu nó cứng lại, nụ cười trên môi cũng trở nên gượng gạo, cô mới làm thư ký được một hôm, nay lại quay lại làm bảo mẫu bắt đắ dĩ sao? Cô không muốn!!!!

37. Chương 37: Chiến Thần Nam Không

Quân Mạc Phàm mặt lạnh xuống đến nơi, Lăng U đã bị Bạch Dật lừa đi nơi nào không biết. Anh thở dài một tiếng, Bạch Dật từ nhỏ đã được anh chăm sóc, lớn lên một chút biết mẹ mình là ai, lớn thêm chút nữa liền quên mất còn có người ba này.

” Sai người sửa nhà cho tôi.” anh nói với Bạch Vô Thường rồi quay người vào trong thang máy.

” Được.” Bạch Vô Thường nhìn theo, khẽ gật đầu.

Bạch Dật được Lăng U dẫn đi chơi rất vui vẻ. Dương thọ của phàm nhân có giới hạn, đợi đến lúc mami chết, papa nhất định sẽ đưa người quay lại U Minh, đến lúc đó nó sẽ không được gặp cô nhiều như vậy nữa.

” Tiểu Dật?” giọng nói vui vẻ cắt ngang tâm trạng hào hứng của ai kia.

Một người nhanh chóng xuất hiện trước mặt Lăng U và Bạch Dật. Ninh Thư cười thật hiền nhìn nhóc con, muốn đưa tay xoa đầu nó lại bị nó tránh sang một bên.

” Tiểu Dật đi chơi sao? Để cô đi cùng cháu nha.”

” Mới không dám làm phiền cô. Cháu đi với mami rồi.” Bạch Dật nói xong lập tức ôm chặt lấy Lăng U khiêu khích nhìn Ninh Thư. Nó đã từng hỏi Bạch Vô Thường nên biết hết mọi chuyện trước đây, người phụ nữ này cứ nhiên dám ăn hiếp mami nó.

Nụ cười tươi của Ninh Thư cứng lại, ai chẳng biết thằng nhóc này kiêu ngạo y như ba nó, ai cũng không để vào mắt, vậy mà chỉ mới vài ngày, một thư ký cũng có thể khiến nó gọi bằng mami?

” Cô chỉ là một thư ký quèn, sao có thể dạy Tiểu Dật gọi lung tung vậy hả? Đúng là đồ hồ ly tinh.”

Lăng U cảm thấy vô cùng vô tội, ngày đầu gặp mặt nhóc con này đã gọi cô là mami, gọi riết thành quen, ba của nó còn không ý kiến, một người ngoài lại dám nói cô là hồ ly?

” Có bản lĩnh thì cô cũng bảo nó kêu cô là mẹ đi. Nếu không được thì đừng ở đây nói người khác.”

” Cô.....”

Lăng U nhàn nhạt nhìn Ninh Thư rồi dẫn Bạch Dật đi lướt qua cô ta. Ninh Thư giận đến đỏ mặt nhìn theo, rồi sẽ có một ngày cô ta sẽ khiến thằng nhóc đó phải gọi cô ta là mẹ.

- U Minh -

Hắc Vô Thường mệt mỏi đặt tờ giấy cuối cùng đã được phê duyệt xuống bàn. Diêm Vương đại nhân và Bạch Vô Thường đều lên Hạ Giới, bỏ lại hắc trong coi U Minh này, bao nhiêu việc nặng nhẹ đều mình hắc gánh vác. Diêm Vương đại nhân nói nếu không làm được thì đi mặc váy phát canh Mạnh Bà khiến hắc đau khổ không thôi. Vốn dĩ muốn Bạch Vô Thường ở lại giúp đỡ, kết quả còn chưa nói em trai đã phải không nói không nhìn lên Hạ Giới.

” Hắc đại nhân..... Hắc đại nhân.....” một tên quỷ sai hốt hải chạy vào điện Diêm Vương.

” Làm sao? Giờ này còn có việc gì nữa?” hắc ngập dài một cái uể oải nói.

” Đại nhân, là..... là chiến thần Nam Không đến.”

Hắc Vô Thường thành công ngã từ trên ghế xuống, không lẽ Thiên giới thật sự muốn đánh sao?

38. Chương 38: Papa Thật Đáng Ghét

” Boss, anh muốn ăn cái gì?”

” Tùy tiện một chút là được.”

Lăng U khoé miệng giật giật nhìn hai người đang ngồi trước mặt. Có ai nói cho cô biết tại sao boss lớn boss nhỏ lại ở nhà của cô không? Còn rất tự nhiên uống cafe đọc sách nữa.

1 tiếng trước cô đưa Bạch Dật trả về nơi sản xuất, kết quả nhà của boss bị thủng một lỗ thật to, Bạch Dật lại sống chết không chịu ngủ ở khách sạn, cuối cùng cả hai theo cô về nhà. Ba người ngồi nhìn nhau cả tiếng đồng hồ, bụng Lăng U cũng đã đánh trống kêu gào từ lâu, không nhịn được nên lên tiếng hỏi.

” Trong nhà chỉ còn mỗi cá với rau. Để tôi xuống siêu thị mua chút đồ.” Lăng U ngượng ngùng đứng dậy. Thức ăn dự trữ nhà cô thực chỉ có mỗi cá.

” Tôi đi cùng em.” Quân Mạc Phàm cũng không ngại lập tức xách Bạch Dật đang hí hửng bên cạnh đi cùng.

Ba người đi siêu thị, mọi ánh mắt đều nhìn chăm chăm vào Lăng U khiến cô nổi đã gà. Cô chậm chạp đi bên cạnh anh, mắt lại len lén nhìn trộm người đàn ông bên cạnh. Anh thật sự rất soái ca, soái đến mức khiến một người chưa từng động tâm với ai như cô cũng bị chao đảo.

” Anh trai này ăn thử đi, rất ngon đấy, mua về cho bà xã với con trai ăn cũng được.” một người nhiệt tình lên tiếng, tay còn đưa ra một miếng bánh ngọt.

” Lấy cái này, vị dâu.” Lăng U đỏ mặt đang định lên tiếng giải thích lại thấy anh chỉ tay lên cái bánh bên cạnh chọn vị dâu. Không lẽ boss cũng giống cô thích ăn bánh kem vị dâu sao?

Trong bếp Lăng U đứng một bên ngây ngốc nhìn anh nấu nướng, tay nghề thực là tốt. Quân Mạc Phàm thỉnh thoảng lại sai bảo cô một chút, còn lại đều tự mình làm.

” Boss, lỗ thủng nhà anh to thật đấy.” trên bàn ăn, Lăng U cảm thấy hơi bất tự nhiên nên cố kiếm một chủ đề để nói.

” Lỡ tay, ngày mai là sửa xong thôi.” anh gấp miếng cá đã được gỡ xương cho vào bát cô, hờ hững nói.

Lăng U nghẹn họng, cái đó thật sự có thể lỡ tay sao? Cô đã nhìn thấy rồi, lỗ thủng đó thật sự rất to. Bạch Dật một bên ăn rất ngoan ngoan, lỗ thủng to như vậy, chắc chắn là papa đang rất tức giận.

” Hai người ngủ ngon nhé.” Lăng U mặc bộ đồ ngủ màu hồng vẫy tay với Bạch Dật.

” Mami, con muốn ngủ với người.” Bạch Dật vôi vàng ôm chặt lấy chân cô không buông.

Quân Mạc Phàm đen mặt, nó là đang sợ anh sẽ xử lý chuyện sáng nay, bất quá chuyện này không tính toán không được. Giờ lớn rồi, tay ngoài dài hơn tay trong, lại dám làm phản.

” Ngủ ngon.” giọng nói trầm trầm vang lên, Bạch Dật cũng bị bàn tay mạnh mẽ xách về phòng dành cho khách. Đôi mắt to ngân ngấn nước mắt, lần này chắc chắn là mất xác rồi.

39. Chương 39: Gặp Phụ Huynh

” Papa, người bạo hành trẻ nhỏ.” Bạch Dật bị ném lên trên giường lập tức ôm lấy chăn hét to.

Quân Mạc Phàm thở dài một tiếng, từ nhỏ anh đã cảm thấy có lỗi với nhóc con, để nó sinh ra mà không có mẹ ở bên chăm sóc nên luôn yêu chiều nó quá mức.

” Ngủ đi và không có lần sau.”

Bạch Dật ngơ ngác rồi cười hì hì nằm ngay ngắn trên giường. Nó sẽ đợi papa ngủ say rồi chuồn sang phòng mami, được ôm mami ngủ chắc chắn sẽ rất tuyệt.

Sáng hôm sau, Lăng U dậy thật sớm để làm bữa sáng cho ba người, kết quả vừa nhìn thấy bản thân trong gương, mặt cô lập tức đỏ lên. Đôi môi hôm qua còn bình thường nay lại sưng lên trông thấy, chắc không phải hôm qua cô mơ thấy được ăn cá ngon đến cắn vào môi đấy chứ?

” Boss, anh dậy thật sớm.” Lăng U cố làm ra vẻ thật tự nhiên đi vào nhà bếp.

Quân Mạc Phàm liếc qua đôi môi hơi sưng lên của cô khẽ nhếch miệng. Bao lâu rồi anh không được ném vị ngọt trên đôi môi cô? Thật sự là rất nhớ.

” Gọi Bạch Dật dậy giúp tôi.”

Lăng U chỉ đợi vậy vội chạy vào phòng gọi nhóc con kia. Bạch Dật lần đầu tiên được cô đánh thức vô cùng vui vẻ, tự mình làm tất cả mọi thứ rồi cùng cô ra ngoài ăn sáng. Lăng U cũng cảm thấy ngạc nhiên, một đứa trẻ 5 tuổi đã có thể tự lập được như vậy sao? Hình như lúc cô 5 tuổi vẫn còn ôm gấu bông hình con cá ngủ chảy cả dãi.

” Ăn xong ngoan ngoãn tìm chú Bạch mà chơi.”

Bạch Dật phồng má nhưng thấy cô đang ở đây đành miễn cưỡng gật đầu.

Tiếng chuông cửa vang lên, Lăng U vội vàng chạy ra mở cửa, không khí trên bàn ăn khiến cô sấp tắc thở rồi.

” Lăng U, ngạc nhiên chưa?” giọng nói vui vẻ vang lên ngoài cửa.

” M..... mọi người.....” Lăng U chết đứng nhìn một đám người ngoài cửa. Tại sao? Tại sao nhằm lúc anh đang ở đây mà ba mẹ, anh trai và cả Kỳ Hà nữa lại đến?

7 người ngồi ngoài phòng khách im lặng nhìn nhau. Bạch Dật ngồi trên đùi cô nhìn mấy người trước mặt, cảm thấy Bạch Vô Thường quả không tệ, sắp xếp cho mami vào gia đình toàn mĩ nam mĩ nữ, ngay cả bản thân cũng không phải loại thường.

” Con mời hai bác uống nước.”

” Mọi chuyện không như mọi người nghĩ đâu.”

Cả anh và cô đều lên tiếng. Hai người quay qua nhìn nhau, Lăng U xấu hổ chỉ hận không có cái lỗ để chui vào. Hình tượng nghiêm túc bao nhiêu năm phần đầu giờ đã sụp đổ chỉ trong nháy mắt. Ba mẹ cô thường xuyên phải sang nước ngoài làm ăn nên họ đã mua luôn nhà rồi sống ở đó, ngay cả anh trai vì thừa kế tập đoàn cũng chuyển ra nước ngoài, chỉ có mình Lăng U cô kiên quyết lập nghiệp ở đây, mà mỗi lần họ thăm về đều sẽ tụ tập tại nhà cô cùng Kỳ Hà.

” Ba mẹ, con có thể giải thích.”

” Giải thích gì chứ, ngay cả sản phẩm cũng có rồi.” anh trai cô nhướn mày nói.

40. Chương 40: Gặp Phụ Huynh (2)

Lăng U trừng mắt nhìn ông anh trai, từ nhỏ đến lớn đều thích phá đám cô, ba mẹ mặc dù không quá nghiêm khắc nhưng cô thật sự vô tội.

” Bos, anh mau nói gì đi.” thấy hai vị phụ huynh vẫn im lặng, Lăng U sợ tới mức vội huých tay vào người anh nhắc nhở. Nhưng trong mắt 4 người đối diện lại giống như cô yếu đuối dựa dẫm vào anh.

” Cháu là Quân Mạc Phàm, boss của Quân thị. Cháu sẽ chịu trách nhiệm với con gái bác.” Quân Mạc Phàm nghiêm túc nói.

” Boss, anh đang nói cái gì vậy hả?” cô lúng túng kéo lấy áo anh. 4 người 8 con mắt lập tức chĩa thẳng vào tay cô khiến Lăng U lập tức rụt lại.

Kỷ Hà nhin cười nhìn Lăng U, hôm trước thì mời đi ăn tối muộn, hôm nay đã về chung nhà, thật sự quá nhanh, quá nguy hiểm. Nhưng cô ta thấy người đàn ông này cũng không tồi, khuyết điểm duy nhất chính là thẳng nhóc đang ngây ngô hí hửng ngồi trên đùi Lăng U.

” Cậu thích con gái tôi?” ba cô một lúc lâu mới lên tiếng.

” Ba, ba nói gì vậy? Chuyện hôm nay.....”

” Vâng!” anh gật đầu một cái. Chỉ cần sắp xếp một chút lo gì ba mẹ vợ không đồng ý. Kiếp này họ không gả cô cho anh chính là tạo nghiệp, xuống U Minh rồi vậy đừng trách anh nghiệp quật.

Lăng U mở to mắt nhìn anh. Cô mới quen anh không lâu, anh thế nhưng lại thẳng thắn thừa nhận là thích cô. Trái tim Lăng U lập tức đập loạn nhịp, không hiểu tại sao khi anh thừa nhận như vậy, cô lại thấy có chút âm ức khó chịu.

” Vậy còn.....” đôi mắt chuyển qua người đang ngồi trên đùi cô.

” Cháu là Quân Bạch Dật. Ông bà ngoại, xin hãy yên tâm gả mami cho papa cháu.” Bạch Dật trôi chảy nói rồi ôm lấy cổ Lăng U thơm một cái lên má cô.

Hai người già nhìn thấy Bạch Dật liền lập tức yêu quý không thôi, ai bảo nhóc con dễ thương khả ái như vậy, mà đôi mắt kia lại thực giống Lăng U hồi bé, nhìn là muốn mềm lòng. Mọi người nhìn nhau, cuối cùng gật đầu một cái, kết quả hai vị phụ huynh kéo anh vào trong phòng tra hỏi, để Lăng U khóc không ra nước mắt thấp thỏm đứng bên ngoài.

” Hai người tiến triển nhanh thật đấy.” Kỷ Hà ôm lấy vai cô cười nói.

” Tổ nói rồi, không như mọi người nghĩ đâu. Sao sự việc lại thành ra thế này chứ!” cô uể oải dựa người vào tường nói.

” Ha ha ha Lăng U, đứa nhỏ này thật giống em, chỉ có điều thông minh hơn em thôi.” anh trai cô ngồi chơi với Bạch Dật quay lại cười ha hả với cô.

Lăng U nghe xong lại càng u ám hơn, tại sao không ai nghe cô giải thích?

41. Chương 41: U Minh

Hai tiếng sau, Quân Mạc Phàm theo sau ba mẹ cô đi ra ngoài, Lăng U đang chán nản thấy vậy vội vàng đứng dậy đi đến. Nói chuyện lâu như vậy, hại cô lo lắng không thôi, chỉ sợ boss nói gì đó không nên bị ba mẹ cô đuổi đánh, vậy chắc chắn cô lại quay về với hai chú thất nghiệp rồi.

” Boss, anh nói gì với ba mẹ tôi vậy?” Lăng U nhẹ nhàng khuých vào tay anh khẽ hỏi.

” Em yên tâm, tôi chỉ mất 1/10 thời gian để ba mẹ em đồng ý cho chúng ta quen nhau.”

” Nhưng mọi người nói lâu như vậy mà.”

” 9/10 thời gian còn lại, ba mẹ em chỉ kể chuyện về em. Ngay cả chuyện mộng em có một vết bớt hình quả dâu cũng nói ra đấy.” anh nhếch môi ghé sát tai cô thì thầm.

Mặt Lăng U lập tức đỏ đến tận mang tai, chuyện mộng cô có vết bớt hình quả dâu chỉ có cô với mẹ biết, ngay cả Kỳ Hà cũng không biết, vậy mà lại dễ dàng đi nói với người ngoài, sau này cô còn mặt mũi nào nhìn anh nữa.

” Lăng U, mau vào bếp giúp mẹ nhặt rau.”

” Nếu boss dám nói ra, tôi sẽ sống chết với anh.” cô cảnh cáo anh rồi nhanh chóng chạy vào trong bếp.

Quân Mạc Phàm nhìn theo bóng hình của cô khẽ mỉm cười, cô sống làm người của anh, chết cũng đừng mơ thoát khỏi tay anh.

Suốt bữa ăn, Lăng U chỉ cắm đầu vào bát cơm, ngược lại ba mẹ lẫn anh trai cô lại cực kỳ thích Bạch Dật, không ngừng gấp thức ăn cho nhóc con, hoàn toàn quên mất cô con gái, em gái đáng thương này.

Tiền boss lớn boss nhỏ rời đi, Lăng U phi ngay vào nhà lô kéo mẹ cô ra một góc khuất u ám than vãn chuyện mộng cô có bớt hình quả dâu.

” Con đã 25 tuổi rồi, bằng tuổi con mẹ đã sinh anh trai con rồi đấy. Giờ có người rước, ba mẹ đương nhiên là mừng.” mẹ cô nhún vai nói.

” Nhưng..... chuyện tế nhị như vậy sao mẹ có thể.....”

” Trước sau gì chẳng biết, chỉ là sớm hay muộn thôi. Mẹ rất thích thằng bé, con liệu mà giữ cho chắc. Nhìn Tiểu Dật mà xem, giống tốt như vậy để mất là phí lắm đấy.” mẹ cô nói rồi bỏ vào phòng.

Mặt Lăng U dài ra, ba mẹ cô chỉ muốn sớm sớm tống cổ cô ra khỏi nhà, thật là tổn thương sâu sắc. Về đến phòng cô lại bị Kỳ Hà lôi ra bắt kể hết mọi chuyện, Lăng U chán nản gửi tin nhắn xin nghỉ phép một ngày cho Bạch Vô Thường.

” Diêm Vương đại nhân, U Minh xảy ra chuyện rồi.” Hắc Vô Thường đứng đợi trong nhà anh, vừa thấy hai người về liền lập tức nói.

” Ngoan ngoãn trông nhà.” Quân Mạc Phàm nhú mày nói rồi theo Hắc Vô Thường vào phòng. Trong phòng anh có một cánh cửa bị phong ấn có thể thông đến địa ngục.

42. Chương 42: Du Lịch Hạ Giới

Cánh cửa vừa được mở, con đường dẫn đến U Minh lập tức hiện ra, mọi thứ vẫn như vậy, chỉ có điều thiếu đi một bóng dáng kia, mà cánh rừng Mạn Châu Sa Hoa giờ chỉ còn mỗi lá.

Quân Mạc Phàm đi đến đâu, đám quỷ sai vội vàng sợ hãi quỳ chào, ánh mắt hẹp dài không kiểm soát nhìn về phía ngôi nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên. Từ lúc cô đầu thai, ngôi nhà đó trở thành cấm địa không ai được phép tới gần, chỉ trừ hai người là anh và Bạch Dật, cái tên Lăng U cũng thành từ cấm kị ít ai nói tới, mọi người chỉ biết nơi đó đã từng có một nữ nhân được sủng ái tên Lăng U.

” Diêm Vương đại nhân.” nam nhân một thân y phục trắng, toàn thân bao trùm tiên khí khiến đám quỷ sai sợ hãi không dám lại gần.

” Chiến thần Nam Không. Con gió độc nào đưa ngươi tới U Minh này?” Quân Mạc Phàm lạnh nhạt ngồi trên ghế Diêm Vương.

Nam Không là chiến thần của Thiên giới, ngay cả Ngọc Hoàng cũng phải nể hấn 3 phần vì sức mạnh khủng khiếp kia. Trận chiến giữa hai giới Yêu- Thần nổ ra, hấn tự mình mang binh diệt sạch tất cả, cuối cùng lập ra một kết giới không ai xâm phạm ai.

” Ta muốn thử trải qua sinh lão bệnh tử một kiếp thôi, người sắp xếp cho ta.”

Quân Mạc Phàm nhướn mày nhìn Nam Không, không ít thần tiên rảnh rỗi nhưng đều chọn đi chu du tứ Hải Bát Hoang, Nam Không lại muốn làm người trải qua sinh lão bệnh tử, chắc không phải hẳn ở trên Thiên Giới lâu quá nên hoá điên đấy chứ?

” Cũng được, vậy xếp hàng như những linh hồn khác đi.”

” Nhất định phải xếp hàng sao?” ánh mắt hướng về dòng người đông đúc đang chờ được đầu thai có chút bất lực.

” Số phận đã được an bài hết rồi, người là chiến thần không lẽ lại không hiểu đạo lý đến trước đến sau? Hay người muốn cướp số phận của người khác..... như vị công chúa kia?” giọng nói mỉa mai lại có chút lạnh lùng khiến Nam Không im lặng.

Hắn quen Quân Mạc Phàm không phải ngày một ngày hai, cũng đã từng kề vai sát cánh cùng nhau chiến đấu, con người hỷ nộ thất thường này vẫn là không nên trêu chọc.

” Ta sẽ xếp hàng..... nhưng đừng gán ghép ta với đám người của Thiên Giới, không phải ai cũng giống cô ta.”

Quân Mạc Phàm hướng Nam Không rời đi nhúu mày suy nghĩ, theo tốc độ chậm chạp của đám linh hồn kia chắc phải mất một thời gian hẳn mới có thể đầu thai, tính toán một chút, đôi môi mỏng khẽ nhếch lên, Ti Mệnh đã không viết cho người vậy kiếp sau cứ để ta an bài.

Anh rời khỏi U Minh, Hắc Vô Thường thờ dài nhìn theo, nhìn về mặt của Diêm Vương đại nhân, xem ra chuyến du lịch lần này của Nam Không sẽ phải uất ức rồi!

43. Chương 43: Ninh Thư

Từ khi bị lộ chuyện mộng có bốt hình quả dâu, Lăng U luôn muốn tránh mặt anh, ít nhất là không dám ngẩng đầu mỗi khi đứng đối diện ai kia, cô cảm thấy xấu hổ vô cùng.

” Em hình như không muốn nhìn tôi?” Quân Mạc Phàm nhướn mày nhìn cô đang cố gắng cúi đầu thật thấp.

” Boss đẹp trai như vậy, tôi sợ nhìn nhiều sẽ hỏng mắt.” mặt Lăng U thoáng cái đã đỏ đến mang tai, câu nói này cũng không tính là nói dối a.

” Được tôi cho phép, mắt em sẽ không hỏng được.” anh nhấc tay nâng cằm cô lên, môi mỏng khẽ nhếch lên mỉm cười thật soái.

Lăng U cảm thấy nhiệt độ trong cơ thể tăng cao đột ngột, chẳng phải mọi người đều nói boss rất lạnh lùng và hà khắc sao? Miệng lưỡi thiên hạ quả nhiên không nên tin.

Suốt ngày hôm đó, Lăng U không thể tập trung làm việc được. Cô cứ chổng cằm ngẩn người nhìn anh làm việc. Hình như đã từ rất lâu rồi, cô cũng từng như vậy, cũng ngẩn người ngăm một ai đó.

” Lăng U.....”

” Lăng U.....”

“.....”

” A, vâng?” cô giật mình nhìn lên, thấy anh đứng trước mặt mình nhúu mày thì vội vàng đứng dậy.

” Hết giờ làm việc rồi.”

” A.....” nhanh vậy sao? Cô mới chỉ ngăm một chút mà ngăm đến hết cả giờ làm việc.

Quân Mạc Phàm nhìn cô, lại cảm thấy muốn đánh người. Bạch Vô Thường quả thực quá độc ác, lại cho cô uống nhiều canh như vậy khiến kiếp này đầu óc cô không được nhanh nhạy, cũng may nhờ như vậy anh mới có thể nhanh chóng gặp phụ huynh gả cô cho anh.

” Chúng ta đi mua chút đồ rồi về gặp ba mẹ em.”

Lăng U bị anh kéo đi không chút phản kháng, hôm qua chẳng phải đã gặp rồi sao? Quân Mạc Phàm đưa cô đến trung tâm thương mại lớn nhất, cùng cô lựa đồ để tặng phụ huynh, lại mua thêm thức ăn về nấu.

” Phàm.” giọng nói vui vẻ vang lên đằng sau hai người.

Lăng U cùng anh quay lại, cư nhiên là Lãnh Ninh Thư, vị tiểu thư kiêu ngạo của tập đoàn K.T. Quân Mạc Phàm không để ý, lập tức kéo tay cô muốn rời đi, anh không muốn phá hỏng tâm trạng tốt đẹp hôm nay. Ninh Thư thấy vậy vội vàng chạy theo, vệ sĩ theo sau cô ta cũng đi đến chắn đường của hai người.

” Phàm, chúng ta không hẹn mà gặp nhau ở đây, đúng là có duyên.” Ninh Thư không để ý đến cô, đi đến trước mặt anh cười nói vui vẻ.

” Nói như vậy cô với toàn bộ người ở khu thương mại này đều có duyên.” anh từ trên cao nhìn xuống khiến Ninh Thư có chút sợ hãi.

Sau lần cô ta khoác lóc muốn ba cô ta giúp đỡ, cô ta biết ba mình sẽ không đồng ý. Nhưng anh lại rất tôn trọng ba cô ta, ngày trước vẫn lâu lâu qua nhà chơi, nhưng từ ngày có cô, không thấy anh đến nữa.

” Phàm, lâu rồi không thấy anh đến chơi, ba em cứ nói suốt ấy. Tối mai nhà em có tiệc nhỏ, ba em muốn mời anh.”

Quân Mạc Phàm suy nghĩ một chút liền gật đầu. Lãnh Hải kiếp này là một người chính trực, nếu không phải con gái chân chính bị cướp mất thì chính là một gia đình hoàn hảo.

44. Chương 44: Ghen

” Nào nào, Tiểu Phàm, ăn cái này đi.”

” Tiểu Phàm, cái này rất ngon, ăn nhiều một chút.”

” Tiểu Phàm, cái này là món tủ của cô đấy, con ăn thử xem.”

“.....”

Lăng U cắn dưa nhìn mẹ cô liên tục gấp thức ăn cho anh. Mẹ cô không phải người dễ tính, ngay cả ba cũng có lúc sợ mẹ, vậy mà anh lại thuần hoá nhanh như vậy, đã có thể khiến cho mẹ cô quên mất hai đứa con này.

” Lăng U, anh có cảm giác chúng ta là được nhật về.” anh trai cô Lăng Thiên ghé sát tai cô thì thầm.

Lăng U chán nản thở dài, từ nhỏ ba mẹ đã nghiêm khắc với hai anh em, đặc biệt là anh trai cô. Vì thừa kế sự nghiệp của ba, Lăng Thiên đã phải học tập hơn người, bù lại ba mẹ sẽ không can thiệp vào chuyện hôn nhân.

Quân Mạc Phàm nhìn bát đã đầy thức ăn, lại quay qua thấy cô đang hậm hực cắn dưa liền gấp miếng cá đã được gỡ sạch xương cho cô. Ba mẹ cô thấy vậy đều cười ả ý, cực kỳ vừa lòng với cậu con rể này.

Bên kia, Ninh Thư sau khi thấy anh đồng ý liền lập tức về nhà tìm ba mẹ của mình. Ngày mai chính là kỷ niệm ngày cưới của ba mẹ cô ta, Ninh Thư chính là muốn anh xuất hiện giống như bọn họ là một gia đình.

” Ba, ngày mai Phàm sẽ đến chúc ba mẹ.”

” Chẳng phải chúng ta đã thống nhất sẽ đi ăn nhà hàng sao?” Lãnh Hải nhíu mày nói.

” Con chỉ thuận miệng nói, là anh ấy tự muốn đến. Ba, hay chúng ta làm một bữa tiệc nhỏ tại nhà đi.” Ninh Thư làm nũng ôm lấy tay ba cô ta.

” Ông xã, như vậy cũng được mà.” mẹ cô ta thấy con gái năn nỉ mãi liền không đành lòng nói đỡ.

” Cứ như vậy đi.”

Ninh Thư cười thật tươi chạy lên phòng. Chỉ cần sắp xếp cho đám nhà báo một chút, anh nhất định sẽ thuộc về cô ta.

Cả ngày hôm sau, Lăng U vùi đầu vào công việc thư ký. Cô có thể nhìn thấy sự bất mãn của một số người trong công ti với cô. Cũng đã có vài lời đồn rằng cô câu dẫn boss để leo lên chức vụ này, nếu không một người bằng cấp bình thường như cô sao có thể. Thậm chí ngay cả Bạch Dật cũng bị lôi vào vụ này, họ nói cô ếm bùa nên nhóc con cao ngạo mới thích cô gọi cô là mami. Lăng U nghĩ mà thấy nực cười, nếu có thể cô cũng muốn ếm bùa bọn họ để bọn họ gọi cô là mẹ.

Tiếng chuông điện thoại vang lên. Lăng U liếc mắt nhìn, cư nhiên là boss gọi, cô vội vàng nghe máy.

” Xuống hầm để xe, tôi đợi em.”

Chỉ một câu rồi cúp máy, Lăng U ngơ ngác nghe theo anh đi xuống hầm để xe. Còn chưa hiểu chuyện gì cô đã bị anh mở cửa xe tống vào rồi phóng đi.

45. Chương 45: Ghen(2)

Quân Mạc Phàm trực tiếp đưa Lăng U đến một quán nhỏ nhưng bên trong lại thiết kế vô cùng rộng rãi. Anh đẩy cô đến trước mặt một người đàn ông có quả đầu lạ rồi quay người rời đi.

” Hoá ra anh là nhà tạo mẫu tóc.” Lăng U nhìn bàn tay điêu luyện kia có chút ngưỡng mộ nói.

Anh ta cũng cười đáp lại, đây là lần đầu tiên boss dẫn một cô gái tới đây. Trước đó đã căn dặn anh ta thật kỹ rằng phải toàn tâm toàn ý phục vụ. Phu nhân của boss vẫn là không nên động vào.

Làm tóc xong, Lăng U lại bị đẩy vào trong phòng, bên trong đều là những bộ váy hàng hiệu hiếm có, một người phụ nữ nhìn cô từ đầu đến chân rồi đưa cho cô một bộ váy màu trắng non.

Đến khi Quân Mạc Phàm trở lại, Lăng U đã hoàn toàn trở thành một nàng công chúa. Cô vốn đã xinh đẹp, trang điểm lại càng xinh đẹp hơn. Anh hài lòng gật đầu rồi kéo cô lên xe phóng đi.

” Boss, chúng ta đi đâu vậy?”

” Đến Lãnh gia.”

Lăng U ngẩn người, lúc sau mới hiểu được liền nhú mày hỏi tại sao. Rõ ràng là mời anh, cô đi theo làm gì chứ, người ta thấy cô còn chướng mắt nữa là.

” Đưa em đi giao tiếp, sau này đỡ làm anh mất mặt.”

Lăng U nhìn Lãnh gia cảm thấy không như trong tưởng tượng, không to cũng không xa hoa, gia chủ xem ra rất coi trọng gia đình.

” Phàm, anh đến rồi.” Ninh Thư thấy anh bước ra khỏi xe liền vui vẻ chạy đến.

Quân Mạc Phàm không để ý đến cô ta, anh vòng qua bên kia mở cửa xe cho cô. Ninh Thư thấy cô mặt lập tức biến sắc trở nên vụn vụn, chỉ là đi dự tiệc gia đình mà cũng mang theo thư ký sao?

” Quân tổng, cảm ơn cậu đã đến chung vui.” Lãnh Hải nhìn phát biết ngay người phụ nữ đi cùng anh không phải bình thường. Nhìn ánh mắt chiều chuộng yêu thương kia, con gái ông ta nhất định không có cửa.

” Chú đừng câu nệ, cứ gọi cháu là Mạc Phàm, chúng ta hợp tác bao nhiêu năm, đây là chuyện nên làm. Chúc mừng cô chú.” anh bắt tay xã giao, cô võ thể nhìn ra anh rất coi trọng người này.

” Cô đây là?”

” Vợ sắp cưới của cháu.”

Mặt Lăng U đỏ lên, cô với anh còn chưa từng hẹn hò, sao nhanh như vậy đã là vợ sắp cưới, cô còn chưa chuẩn bị tâm lý làm mẹ kế của một thằng nhóc 5 tuổi đầu. Ninh Thư nghe xong hai tay run rẩy nắm thành nắm đấm. Cô ta theo đuổi anh hơn 1 năm trời vậy mà ngay cả ánh mắt anh cũng phải hiềm hơi lắm mới ban phát cho cô ta, người phụ nữ này quen anh được nửa tháng đã sắp thành Quân phu nhân, cô ta không cam lòng.

Thức ăn rất ngon, Lăng U ăn mà mặt kệ ánh mắt chết chóc đang chĩa về mình từ đầu đến cuối của Ninh Thư.

Nhìn anh ung dung ôm cô rời đi, Ninh Thư tức giận nhất thời quên mất đám nhà báo được cô ta mời tới đang ra sức truyền thông tin chủ tịch Quân thị công khai vợ sắp cưới.

46. Chương 46: Công Khai Vợ Yêu

Mới sáng sớm Lăng U đã cảm thấy không khí bất thường khi bước chân vào công ti. Mọi người đưa cặp mắt soi mói nhìn cô như một con khỉ trong sở thú khiến Lăng U thấy khó chịu, hôm nay cô ăn mặc đúng là hơi khác mọi khi nhưng đâu không có giống người như vậy.

” Bạch trợ lý.” Lăng U nhìn thấy Bạch Vô Thường lập tức vẫy tay lên chào.

” Tiểu Lăng U.” giọng nói có chút u buồn vang lên.

Bạch Vô Thường chậm chạp đi tới chỗ cô, mặt mỗi cười chào. Anh ta vẫn biết cô sẽ thuộc về Diêm Vương đại nhân, nhưng khi nhìn đến tờ báo sáng nay liền không kìm được mà có chút ghen tị lẫn chán nản. Chỉ với thời gian ngắn như vậy, boss đã biến Lăng U trở thành người của mình, tình cảm không nên có với cô lại bị chôn vùi thêm nữa.

” Bạch trợ lý, có phải hôm nay tôi nhìn lạ lắm không? Sao ai cũng nhìn tôi như vậy?” cô nhỏ giọng hỏi.

” Cô cập nhật thông tin chậm thật đấy, giờ chắc cả nước đều biết cô là Quân phu nhân tương lai rồi.” Bạch Vô Thường mở điện thoại cho cô xem, mặt Lăng U như muốn lòi ra, ngay cả đoạn video anh tuyên bố cô là vợ sắp cưới với Lãnh tổng cũng bị đăng lên.

” Cái này.....” mặt Lăng U trở nên méo mó. Mặc dù anh đã gặp qua ba mẹ cô nhưng hôn nhân là chuyện cả đời, cô không muốn lấy người cô không yêu.

Lăng U vác bộ mặt u ám đi lên phòng làm việc. Vừa mở cửa đã thấy anh đang thông thả nhâm nhi cafe buổi sáng, nhìn khuôn mặt tươi tỉnh kia chắc tâm trạng đang rất tốt đây.

Quân Mạc Phàm nhìn thấy cô liền kiềm chế lại cảm xúc cố làm ra vẻ lạnh lùng mọi khi. Lăng U dụi mắt một cái, cô thật không nhìn nhầm chứ, giây trước boss thậm chí còn nhếch miệng cười, giây sau đã mặt lạnh nhìn cô.

” Em đến muộn.”

” Boss, anh..... đã đọc báo sáng nay chưa?” cô ấp úng nói.

” Rồi.” anh gạt đầu một cái nhìn cô.

” Vậy chuyện kia.....anh tính bao giờ mở họp báo giải thích?”

“.....” Quân Mạc Phàm nhướng mày nhìn cô. Đôi chân dài nhanh như cắt đi đến trước mặt Lăng U khiến cô cảm thấy ngọt ngào.

” Sớm hay muộn thì em cũng là vợ tôi, cần phải giải thích sao? Hơn nữa..... em phải chịu trách nhiệm với tôi, ăn tôi rồi có sản phẩm liền muốn chạy sao?” chữ hơn nữa vừa nói ra, tay đã nâng cằm cô lên, đôi môi mỏng lập tức hôn môi cô.

Môi lưỡi quấn lấy nhau khiến đầu óc Lăng U trở nên ngừng hoạt động, tai cũng ù ù không nghe rõ câu sau. Lúc này cô chỉ biết boss đang hôn cô, mà còn đưa lưỡi vào trong miệng cô càn quét vị ngọt.

” Ừ..... ừ.....” đến khi không thở được nữa Lăng U mới tỉnh lại, cô đập nhẹ ngực anh ra hiệu cô sắp tắc thở rồi.

Quân Mạc Phàm cũng biết giới hạn của cô nên thả ra, vừa được thả Lăng U đã há to miệng hít lấy hít để.

” Thời gian là cả cuộc đời, chúng ta sẽ tập luyện thường xuyên để nâng cao khả năng của em.” anh thơm má cô một cái rồi rời đi.

Lăng U mặt đỏ như dít khỉ đứng dựa người vào tường thở hồng hộc, cô vừa bị boss cưỡng hôn, đáng lẽ là phải một tát bay răng..... nhưng sao tim cô lại đập như vậy..... lại có một chút cảm giác quen thuộc và nhớ nhung!

47. Chương 47: Cầu Hôn

” Chuyện này là như thế nào?” Ninh Thư tức giận gọi điện cho đám nhà báo hôm qua cô lên mời tới.

” Lãnh tiểu thư, chúng tôi làm cũng chỉ vì yêu nghề thôi, tin hot như vậy nếu không tung ra chẳng phải rất phí sao? Cô xem chưa tới nửa ngày báo đã bán hết, chúng tôi còn phải cảm ơn cô đấy.”

Ninh Thư đập máy tức giận đập vỡ bình hoa trên bàn. Bao nhiêu kế hoạch tốt như vậy cuối cùng người hưởng lại là cô. Đám nhà báo kia chắc chắn là cố tình, viết như vậy chẳng khác nào cho cô ta một bạt tai?

Bạch Vô Thường ngồi trong phòng ngăn người nhìn tờ báo, trên đó in ảnh Diêm Vương đại nhân ôm eo thân mật với Lăng U thật chói mắt. Mở bàn tay ra, một bông Mạn Châu Sa Hoa đỏ như máu hiện ra, ngay lúc anh ta đưa cô đi đầu thai, cả rừng Mạn Châu Sa Hoa rụng hoa trở lá, đây là bông hoa cuối cùng anh ta giữ được.

” Tiểu Lăng U.” giọng nói dịu dàng lại có chút u buồn vang lên. Bạch Vô Thường cười nhạt một tiếng rồi bóp nát bông hoa.

Trong gương, anh dường như nhìn Bạch Vô Thường đang bóp nát bông hoa. Có thể lúc ở U Minh, anh không mấy để ý đến cô nhưng mọi chuyện anh đều nắm rất rõ. Ngay cả khi Bạch Vô Thường có tình cảm với cô hay lên giường anh chạy lên Hạ Giới thăm cô anh đều biết hết. Chỉ là Lăng U anh sẽ không nhường cho bất cứ ai.

Chuyện tổng tài Quân thị công khai vợ sắp cưới khiến cuộc sống của Lăng U hoàn toàn bị đảo lộn. Bất cứ lúc nào cô cũng có thể bị đám nhà báo chụp lên hay bị đám phóng viên vây quanh hỏi thăm. Lăng U mệt mỏi lết xác đến chỗ anh than vãn.

” Boss, anh thật sự muốn cưới tôi sao?”

” Không sai.” anh không ngần ngại nói.

” Nhưng tôi nhiều tật xấu lắm ấy.....”

” Tôi biết.” khoé môi khẽ cong lên. Bao nhiêu tật xấu của cô đều giống với kiếp trước, anh đã sớm quen mắt rồi.

Lăng U thấy anh vẫn không thay đổi liền hít một hơi thật sâu quyết tâm nói.

” Nhưng boss, tôi không yêu anh.”

Bàn tay đang viết bỗng nhiên dừng lại. Quân Mạc Phàm đen mặt đứng bật dậy nhìn cô. Không hiểu sao Lăng U bị anh nhìn lại thấy toàn thân ớn lạnh, sợ hãi bắt đầu dâng cao. Quân Mạc Phàm tiến lên một bước, Lăng U lại lùi thêm một bước, đến khi lưng cô chạm phải bức tường cứng rắn, anh đã đưa tay khoá cô trong lòng.

” Xin lỗi.....” giọng nói nhỏ đến mức Lăng U không nghe rõ vang lên trong cổ họng anh.

Quân Mạc Phàm ghì chặt lấy cô, tham lam hút mùi hương quen thuộc trên người cô để giữ lấy bình tĩnh sắp mất. Lúc nghe cô nói không yêu anh, trái tim anh hung hăng thất lại đầy đau đớn, cảm giác này thật khó chịu.

” Lấy nhau rồi, tôi sẽ khiến em yêu tôi.”

” Sao?” Lăng U có chút ngu ngơ không hiểu.

” Em đồng ý lấy tôi chứ, Lăng U?”

48. Chương 48: Chuyện Cũ

Lăng U ngẩn người, anh thế nhưng lại..... cầu hôn cô? Lăng U cảm thấy tai mình nhất định là có vấn đề, boss làm sao có thể động tâm với một người bình thường như cô được. Nhưng nhìn đến khuôn mặt đẹp trai lại nghiêm túc kia, cô biết anh không nói đùa.

” Nhưng chúng ta chưa hẹn hò.” Lăng U khẽ lên tiếng phản kháng.

” Đi ăn tối cùng nhau không phải là hẹn hò sao?”

“.....” lần ăn tối muộn đó không phải là thấy cô tặng ca chăm chỉ nên thưởng sao?

” Nhưng boss đâu có thích tôi.”

” Không thích em thì sao tôi phải làm cơm, gỡ cá cho em ăn? Nếu không thích em thì sao tôi phải bỏ thời gian quý giá đến đây tìm em? Nếu không thích em sao tôi lại để Bạch Dật thân thiết với em như vậy?”

“.....” Lăng U có chút ngơ ngác không hiểu câu giữa nhưng nhất thời không để ý, lúc này cô đang bị những lời nói của anh làm cho ngạc nhiên.

Thì ra boss luôn thích cô nhưng sao cô lại không để ý thấy? Lăng U suy nghĩ một chút rồi mở to mắt nhìn anh..... có một điều cô đã muốn hỏi anh từ lâu nhưng không dám, bây giờ vẫn nên là nói ra?

” Boss, vậy..... mẹ của Bạch Dật đâu?”

Quân Mạc Phàm nghe xong mặt lập tức thay đổi, không khí trong phòng giống như giảm xuống còn âm độ vô cùng lạnh lẽo. Lăng U dường như có thể thấy hàn khí tỏa ra từ người anh nhưng chỉ là trong chốc lát, mọi thứ lại trở về như ban đầu.

” Cô ấy sinh Bạch Dật xong liền bỏ đi.” giọng nói nhàn nhạt vang lên, nhưng cô nghe thấy lại có chút u buồn.

” Cô ấy cảm tình anh sao?” Lăng U hỏi nhỏ.

” Em dám?” từng chữ gằn qua kẽ răng.

” Không..... không dám.” cô theo bản năng vội vàng lắc đầu.

Lăng U lén nhìn mặt anh, thấy nó ngày càng đen lại thì sợ hãi không thôi. Nhưng cô thật sự rất tò mò, tò mò chết đi được ấy, rất muốn biết vợ trước của anh tài giỏi cỡ nào mới có thể đặt anh ngay ngắn dưới chân sau đó sút bay ra khỏi cuộc đời của cô ấy như vậy.

Quân Mạc Phàm liếc mắt cũng biết cô đang nghĩ gì, chắc chắn cô cho rằng anh vì shock do bị đá nên mới nói như vậy. Khẽ thở dài một tiếng, lần sau quay về nhất định phải cho Bạch Vô Thường uống hết nồi canh Mạnh Bà.

” Cô ấy bỏ đi vì quá mệt mỏi.” anh ôm lấy eo cô đặt lên đùi rồi ngồi xuống ghế sofa, cầm đặt lên vai cô có chút nặng.

” Boss, anh đã làm gì có lỗi sao?” cô ngồi im không dám nhúc nhích nói.

“.....” Quân Mạc Phàm rũ mắt nhìn xuống đôi tay đang nắm chặt của cô. Một tay khẽ vươn ra nắm lấy bàn tay ấm áp của cô, Lăng U bị bàn tay lạnh lẽo của anh nắm lấy khẽ run rẩy trong lòng.

” Đúng vậy, một tội lỗi không thể tha.”

49. Chương 49: Ồm

Lăng U nghe vậy không hiểu sao tâm lại thấy đau. Cảm giác này thật khó chịu, cô vùng khỏi vòng tay ấm áp của anh khẽ lùi lại một bước.

” Vậy boss.....có hối hận không?” cô ngẩng đầu nhìn anh. Cô rất muốn nghe câu trả lời!

Thấy anh nhìn mình không chớp mắt, Lăng U nghĩ bản thân đã nhiều chuyện nên ngưng ngưng cười một cái.

” Tôi không có ý xen vào đâu.....”

” Đến giờ vẫn hối hận.” Quân Mạc Phàm liếc mắt nhìn sang chỗ khác.

Lăng U mở to mắt nhìn anh nhưng rồi cũng nhanh chóng rũ xuống. Boss nói vậy là có ý gì? Rõ ràng là vừa cầu hôn cô nhưng đối với vợ cũ vẫn còn hối hận, có phải..... cô chỉ là người thay thế? Thời gian như ngừng lại, cô đứng đậy cúi đầu không dám nhìn anh, trong lòng cực kỳ không thoải mái. Anh quay lưng về phía cô, tâm tư nặng trĩu đè trên vai.

Hôm sau Lăng U mệt mỏi mở mắt, vừa định đứng dậy đã chóng mặt, mới sáng sớm đã hôn đất hai lần. Khó khăn lắm mới lấy được nhiệt kế đo nhiệt độ, không ngờ cô lại sốt cao như vậy. Có lẽ do hôm qua đội mưa về, tối ngủ lại không đóng cửa sổ.

Với tay lấy điện thoại, cô ấn gọi cho một người.....

” Tiểu Lăng U, còn 2 phút nữa là cô sẽ bị boss trừ lương đấy.” giọng nói ẻo ẻo của Bạch Vô Thường vang lên bên kia máy.

” Bạch trợ lý, hôm nay tôi hơi mệt, muốn xin nghỉ.”

Bạch Vô Thường nghe giọng nói mệt mỏi của cô liền lập tức đứng dậy lo lắng chạy ra ngoài.

” Bạch trợ lý?” Lăng U không thấy ai trả lời khẽ nhíu mày gọi.

“.....”

” Bạch.....”

Tút..... tut..... cô nhìn màn hình khẽ thở dài một tiếng, đập máy cũng không thèm hỏi thăm người ta một câu, công việc nhiều đến như vậy sao?

Một lúc sau, chuông cửa vang lên, cô khó khăn đi ra mở, cư nhiên lại là cái người cô vừa gọi điện xin phép nghỉ, nhanh như vậy đã đến.

” Tiểu Lăng U, cô bị ốm sao? Tôi có mua thuốc với cháo đây.” Bạch Vô Thường vội dìu Lăng U sắp đứng không vững vào trong phòng.

Lăng U len lén nhìn anh ta, càng nhìn mắt cô lại càng mở to hơn, đến khi Bạch Vô Thường không chịu được nữa che mắt cô lại nói.

” Tôi đẹp trai nhưng không có để dài nha. Cô nhìn sắp rớt mắt ra ngoài rồi đấy.”

” Bạch trợ lý, bình thường anh vẫn tốt với nhân viên như vậy sao?”

Nụ cười trên môi lập tức cứng lại, tại sao anh ta lại quên mất, anh ta với cô đã không còn thân như trước, lấy lý do quan tâm nhân viên đúng là hơi gượng ép nhưng còn cách nào sao?

Lăng U thấy Bạch Vô Thường cười khó khăn liền không làm khó anh ta nữa.

” Được rồi, anh mau về công ty đi. Tôi khỏe lắm, ăn cháo uống thuốc là khỏi thôi.”

Bạch Vô Thường không còn lý do ở lại mà chủ nhà cũng đã lên tiếng đuổi người nên đành rời đi.

” Bạch trợ lý.....” Lăng U bỗng nhiên gọi to.

” Sao vậy?”

” Đừng nói với bos có được không?”

” Được!”

50. Chương 50: Lời Thật Lòng

Bên kia Quân Mạc Phàm chờ cả nửa ngày không thấy cô đến, điện thoại cầm lên lại đặt xuống cả chục lần mới dám gọi cho cô, kết quả 27 cuộc gọi không nghe máy được một lần, anh nghĩ cô vẫn đang tức giận nên vứt điện thoại sang một bên tiếp tục cầm mặt vào máy tính.

Tối đến, anh từ nhà tắm đi ra lại cầm điện thoại lên xem, vẫn không có tin nhắn hay cuộc gọi nào từ cô, anh khó chịu quay người bước vào thư phòng đọc sách.

” Um.....39.2? Sao lại sốt cao hơn rồi?” Lăng U đầu óc choáng váng nhìn nhiệt kế.

Đưa tay chạm tới bát cháo còn một nửa đã lạnh, cô mệt mỏi hạ tay xuống, thật sự không muốn ăn.

” Khó chịu quá..... um.....” mắt Lăng U đã bắt đầu mờ đi, cô không còn nhìn rõ mọi thứ, đầu óc choáng váng khiến cô ngất đi, trước khi ngất còn kịp nhìn thấy một bóng người trước mặt nhưng lại không nghe thấy giọng nói của người đó.

Một ngôi nhà nhỏ cạnh sông Vong Xuyên? Đây là U Minh sao? Cũng không đáng sợ như trong tưởng tượng..... nhưng sao cảm giác lại khó chịu như vậy..... có tiếng khóc trẻ con..... còn đoàn đưa đầu nữa..... chú rể là ai? Sao lại không thấy mặt.....

Lăng U bỗng nhiên mở mắt ngồi bật dậy, đưa tay sờ lên mặt, cư nhiên là nước mắt, giấc mơ mờ nhạt kia lại khiến với thấy đau.

Quân Mạc Phàm cầm tô cháo nóng hổi bước vào, vừa thấy cô đã tỉnh lập tức đặt tô cháo xuống lại gần ôm chặt lấy cô. Nếu không phải hôm đó anh mở gương ra xem, có phải cô sẽ chết trong căn phòng đó không? Nhìn thấy cô ngất đi, cả người nóng hằm hập, trái tim anh như ngàn dao đâm phải, chỉ sợ cô sẽ bỏ anh đi, như lúc trước vậy.

” Boss, đau.” Lăng U không chịu được nữa khẽ kêu lên.

Quân Mạc Phàm vội thả cô ra nhưng lại nghiêm nghị nhìn cô. Anh có đau lòng nhưng cũng có tức giận, cô sốt cao như vậy lại không thèm báo cho anh, hại anh lo lắng 2 ngày không ngủ được.

Lăng U bị anh nhìn toàn thân run rẩy nhẹ nhưng vẫn cứng miệng trong lòng, người bệnh là cũng không phải là anh, tức giận cái gì chứ?

” Em có não sao không chịu dùng nó vậy? Ốm cũng không biết tìm tôi?” anh đen mặt nói.

” Chúng ta cũng không có quan hệ gì, sao phải báo cho anh.” cô quay mặt đi nhỏ giọng nói.

” Em nói cái gì?” Quân Mạc Phàm nộ khí gằn lên.

“.....” Lăng U thấy anh tức giận cũng tức giận theo, cô không muốn trở thành người thay thế, cô không muốn làm bù nhìn.

” Quay mặt ra đây nói lại anh nghe.” anh bóp má cô xoay lại.

” Chúng ta thì có quan hệ gì chứ? Rõ ràng là còn yêu vợ trước tại sao lại muốn cưới tôi? Có phải boss thấy đùa giỡn tình cảm của tôi vui lắm không? Tôi không muốn thế thân cô ấy, boss cút đi.” Lăng U vừa nói xong liền khóc oà lên. Cô ghét boss, cô ghét bos!

Quân Mạc Phàm bị những lời nói của cô làm cho hồ đồ. Anh chưa bao giờ coi cô là cô ấy vì Lăng U chính là Lăng U. Cô chính vì như vậy mới giận anh?

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ong-xa-la-diem-vuong-dai-nhan>